

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET HOGER ONDERWIJS

JURISPRUDENTIE

College van Beroep
voor het hoger onderwijs

2005

© 2006, Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder vooraf -gaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 j° het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2005, ...

Inhoud register 2005

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau van het
College van Beroep
voor het hoger onderwijs
Kamer P1 315 en 316
Prins Clauslaan 60
Postbus 20302
Tel: 070-3813044
Fax: 070-3813048
E-mail: CBHO@sgrarr.drp.minjus.nl
www.collegevanberoepho.nl

TREFWOORDENREGISTER

Trefwoord

Uitspraaknummer

A

Afsluitend examen	05/090
Algemeen verbindend voorschrift	04/055, 2005/023
Algemene normen en waarden	05/049.1, 05/075

B

Beheer onroerend goed	05/089
Beoordelingvrijheid	05/057.1
Beroep	05/095.1, 05/098.1
Beschikking	05/023
Bestuursbeurs	05/023, 05/089
Betrokkene	05/023
Betrokkenheid bij gebruik en beheer	05/089
Bevoegdheid	04/055, 04/075, 05/092
- inherente	04/075
Bezwaarschrift	
- ontvankelijkheid	05/095.1, 05/098.1
Bindend studie advies	04/057

C

Certificaten	04/075
Collegegeld	
- instelling	04/055, 04/076, 04/079
- restitutie	04/075
- voldoening	05/019, 05/040
Competenties	05/057.1
Criteria decentrale selectie	05/057.1

D

Decentrale selectie	05/057.1
Discriminatie	04/055
Doorloop volgend studiejaar	05/090

E

Extra curriculaire activiteiten	05/090
Exploitatie verenigingsgebouw	05/091

F

Fatsoennormen	05/012, 05/12.1
---------------	-----------------

G

Gehanteerde methode	05/057.1
Geldigheid examen/tentamens collegegeldloos tijdperk	05/040
Gelijkheidsbeginsel	04/055, 05/075

H

Huismaatregelen	05/049.1
Huisregels	05/012, 05/012.1, 05/075

I

Informatievoorziening	04/055
-----------------------	--------

Inschrijving	04/057, 04/075
- ongedaan maken	04/075
- student	04/040
- tijdige	05/019
Interpretatie brieven	04/057
Inzage verslagen	05/075

J

Juistheid mededelingen appellant	04/0057
----------------------------------	---------

L

Ledenaantallen	05/089, 05/091
Ledenquotum	05/023
Limitatieve opsomming	05/091

M

Maatregelen treffen	05/049.1
- nieuw tijdstip vaststellen	05/075
Medegebruiker	05/091
Medehuurder	05/091
Medische aandoening	05/012, 05/12.1
Melding lopende ziekte na aanvang studiejaar	05/042

N

Nationaliteit	04/055, 04/076
Niet EER/EU-studenten	04/055, 04/076, 05/019
Financiële ondersteuning	03/029, 03/067

O

Omvang verschil	04/075
Ontvankelijkheid	05/095.1, 05/098.1
Ontzegging toegang	05/012, 05/012.1, 05/049.1
Openbare orde	04/076
Ordemaatregelen	05/049.1, 05/075
Overgangsrecht	04/055
Overmacht	04/079

P

Periode niet mogen studeren	05/019
Pornografische afbeeldingen	05/012, 05/012.1
Proportionaliteit	05/075

R

Rechtstreekse werking	05/075
Recidief gedrag	05/075
Restitutie	
- collegegeld	04/075
- mogelijkheden	05/019

S

Schorsing	05/075
Seksuele zelfbevrediging	05/012, 05/012.1
Studentenvereniging	05/091

T

Tentamenactiviteit	05/090
Termijnoverschrijding	04/076

Terugbetalingsregeling	04/079
Terugkomen op eerder besluit	04/057
Terugwerkende kracht	04/075, 05/040
Tijdstip	
- aanvang ziekte	05/042
- indiening	05/089
Toelating volgende fase	05/057.1
Toepasselijkheid art. 7.57 h	05/049.1
Toezegging	
- ondubbelzinnige	04/055
Tuition fee	04/076

U

Uitschrijving	05/090
Uitsluiting verdere inschrijving zelfde opleiding	04/057

V

Verblijfstitel	05/019
Verenigingspand	05/089
Verschoonbaarheid	04/076
Vertrouwen (opgewekt)	04/057
Vertrouwensbeginsel	04/075
Vervalst diploma	05/075
Volle versus marginale toetsing	05/075
Voorafgaande waarschuwing	05/012, 05/012.1
Voorlopige voorziening	05/012.1, 05/049.1, 05/057.1, 05/095.1, 05/098.1
Vooropleidingseis	04/075

Z

Zelf voorzien	05/075
---------------	--------

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

art. 7.10 lid 2	05/090
art. 7.24 lid 1	04/075
art. 7.29	04/075
art. 7.32 lid 4	05/040
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel a	05/090
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel b	05/042
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel e	05/090
art. 7.43 lid 1 onderdeel a en b	04/055
art. 7.43 lid 2	04/055, 04/076
art. 7.49	05/019
art. 7.51	05/023, 05/091
art. 7.51 lid 1	03/029, 04/071
art. 7.57e	05/057.1
art. 7.57h	05/012, 05/012.1, 05/049.1, 05/075
art. 7.66	05/023, 05/066, 05/091, 05/092
art. 15.2	04/075

Awb

art. 3.41	04/076
art. 6.7	04/076
art. 6.8	04/076
art. 6.11	04/076
art. 7.1	05/023
art. 7.12 lid 1	05/091
art. 8.2	05/023
art. 8.72 lid 4	05/075
art. 8.74 lid 1	05/091
art. 8.75	05/091
art. 8.81	05/012, 05/012.1, 05/095.1
art. 8.81 lid 5	05/098.1
art. 8.86	05/012, 05/012.1

Brochure Decentrale Selectie EUR 2005-2006 05/057.1

Afstudeerregeling 2004-2007 RUG 05/089

Appendix RUG
ad 1, onder c 05/089

Model voor Sport- en gezelligheidsverenigingen RUG
art. 2 05/091
art. 2.1 05/091
art. 2.2 05/089, 05/091
art. 2.3 05/089, 05/091
art. 2.4 05/091

Stimuleringsregeling Internationale Projecten RUG 05/092

Uitvoeringsbesluit RUG 2003-2004
art. 6 lid 6 04/055

Uitvoeringsbesluit RUG 2004-2005

art. 2 lid 3	05/040
Marnix Academie Inschrijfgids 2004-2005	
Punt 4.3 onderdeel b	05/042
Studentenstatuut INHOLLAND	
art. 18	04/075
art. 50	05/012, 05/012.1
Studiegids INHOLLAND Hoofdstuk 6.1	
art.2	05/012, 05/012.1
Regels ICT gebruik INHOLLAND	
art.1	05/012, 05/012.1
Studentenstatuut HES AMSTERDAM	
art. 22	04/079
art.27 lid 1	04/079
art.65	04/079

Zakenregister

04/055
04/057
04/075
04/076
04/079
05/012
05/012.1
05/019
05/023
05/040
05/042
05/049.1
05/057.1
05/075
05/089
05/090
05/091
05/092
05/095.1
05/098.1

23 maart 2005
25 oktober 2005
11 februari 2005
23 maart 2005
11 februari 2005
7 februari 2005
7 februari 2005
3 mei 2005
22 juni 2005
29 juli 2005
29 juli 2005
6 juni 2005
13 juni 2005
27 juli 2005
19 december 2005
19 december 2005
19 december 2005
19 december 2005
1 november 2005
8 december 2005

INSTELLINGSREGISTER

<i>Instelling</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
Erasmus Universiteit Rotterdam	05/057.1
HES Amsterdam	04/079
Hogeschool INHOLLAND	04/057, 04/075, 05/012, 05/012.1
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	05/019
Marnix Academie	05/042
Rijksuniversiteit Groningen	04/055, 05/023, 05/040, 05/089, 05/091, 05/092
Universiteit van Amsterdam	05/095.1, 05/098.1
Universiteit Maastricht	05/049.1, 05/075
Universiteit Utrecht	05/090
Wageningen Universiteit	04/076

19

Zaaknummer: 2004/055
 Rechter(s): mrs. Loeb, Olivier, Lubberdink
 Datum Uitspraak: 23 maart 2005
 Partijen: X tegen Rijksuniversiteit Groningen
 Trefwoorden: algemeen verbindend voorschrift, bevoegdheid, discriminatie, gelijkheidsbeginsel, informatievoorziening, instellingscollegegeld, nationaliteit, niet-EER-studenten, niet-EU-studenten, overgangsrecht, (ondubbelzinnige) toezeggingen
 Artikelen: WHW art. 7.43, lid 1, onderdelen a en b, lid 2; Uitvoeringsbesluit RuG 2003-2004 art. 6 lid 6
 Uitspraak: ongegrond
 Hoofdoverwegingen: 2.8. Het betoog van appellant dat van hem met toepassing van artikel 6, zesde lid, van de Regeling een te hoog collegegeld wordt geheven, faalt. Volgens vaste jurisprudentie van het College gebeurt de vaststelling van de hoogte van instellingscollegegeld door het bevoegd gezag krachtens artikel 7.43, tweede lid, van de WHW bij algemeen verbindend voorschrift. De rechter beoordeelt zulke voorschriften niet op hun maatschappelijke aanvaardbaarheid. Niet kan worden geoordeeld dat artikel 6 van het Uitvoeringsbesluit in strijd is met enige hogere regeling. Evenmin bestaat aanleiding voor het oordeel dat verweerder bij de afweging van alle daarbij betrokken belangen niet in redelijkheid tot vaststelling van die bepaling heeft kunnen komen.
 2.9. Het betoog van appellant dat hij door toepassing van artikel 6, zesde lid, van de Regeling wordt gediscrimineerd, faalt evenzeer. Voor gelijke behandeling met Nederlanders komen ingevolge het bepaalde in artikel 7.43, eerste lid onderdeel a, van de WHW, zoals uitgewerkt in artikel 6, zesde lid, van de Regeling in aanmerking de onderdanen van de EER-landen (de EU-lidstaten alsmede Liechtenstein, Noorwegen en IJsland). Appellants beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt, nu hij geen onderdaan is van een van die landen. Dat appellant, zoals hij stelt, aan andere wettelijke verplichtingen hier ten lande voldoet maakt dit niet anders.

Uitspraak in de zaak van:

de heer X, wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder, gemachtigde: mevrouw mr. E.H. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

Procesverloop

- 1.1. Bij formulier, gedagtekend 27 augustus 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem in te schrijven aan de masteropleiding journalistiek tegen een collegegeldtarief van € 1900.
- 1.2. Op 14 november 2003 is appellant tegen een collegegeldtarief van € 5000 ingeschreven.
- 1.3. Bij brief van 25 november 2003 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.
- 1.4. Bij besluit van 22 april 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.
- 1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 3 juni 2004, beroep ingesteld. Bij brief, ingekomen op 30 juni 2004, zijn de gronden aangevuld.
- 1.6. Van verweerder is op 27 augustus 2004 een verweerschrift ontvangen.
- 1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

1.8. Het College heeft het onderzoek ter zitting geschorst om partijen in de gelegenheid te stellen nadere stukken over te leggen.

1.9. Met toestemming van partijen is het onderzoek zonder nadere behandeling van de zaak ter zitting gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is, voorzover thans van belang, gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Benadrukt wordt dat de regeling waarin de hoogte van het collegegeld is vastgelegd niet ter discussie staat. Deze regeling is door de daartoe bevoegde instanties vastgesteld zodat thans niet gerechtvaardigd hoeft te worden waarom er een verschil is in de hoogte van de collegegeldbedragen.

Tevens is aangevoerd dat het bedoelde stroomschema zeer duidelijk en overzichtelijk is, zodat op eenvoudige wijze de hoogte van het te betalen collegegeld kan worden vastgesteld. De hoogte van het collegegeld is vastgelegd in een universitaire regeling en het stroomschema dient slechts als hulpmiddel voor de student. In de regeling wordt uitgegaan van ondermeer het criterium '(niet-) EER burger' en hierbij is het niet van belang of de betreffende '(niet-) EER burger' al dan niet belasting in Nederland betaalt, hetgeen overigens naar onze mening tot rechtsongelijkheid zou leiden. In uw geval is er geen aanleiding voor toepassing van de hardheidsclausule nu u zich niet in een uitzonderingspositie bevindt."

2.2. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Volgens de inschrijffvoorwaarden betalen internationale studenten een hoger bedrag aan collegegeld. De ratio hierachter is dat buitenlandse studenten geen belasting betalen in Nederland en derhalve niet bijdragen aan de algemene middelen waaruit het onderwijs wordt bekostigd. Er wordt een uitzondering gemaakt voor studenten uit de EER-landen om niet in strijd te komen met Europees recht. Ten onrechte wordt ondergetekende aangemerkt als een internationale student. Een internationale student komt naar Nederland met het oogmerk een studie te volgen aan een Nederlandse onderwijsinstelling. Ondergetekende is in Nederland gevestigd en dient op grond daarvan als Nederlandse student te worden beschouwd anders is er strijd met gelijkheidsbeginsel. Ook dit punt is niet op de juiste wijze meegewogen in bezwaar."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"9. Hierover merkt ons College het volgende op.

Op het inschrijvingsformulier voor het studiejaar 2003/2004 alsook op het machtigingsformulier dat daaraan vastgehecht zit, wordt het bepalen van de hoogte van het collegegeld uitdrukkelijk verwezen naar de Wegwijzer 2003/2004. De wegwijzer 2003/2004 is integraal onderdeel van het inschrijvingsformulier.

Appellant kon dan ook op basis van de informatie in de Wegwijzer bepalen onder welke categorie student hij viel, en dus welk tarief collegegeld voor hem van toepassing was. Daarnaast worden studenten via de website van de RUG en middels folders uitgebreid geïnformeerd over de verschillende tarieven collegegeld die worden gehanteerd.

10. In tegenstelling tot wat appellant in zijn beroepschrift heeft gesteld, heeft ons College tijdens de hoorzitting van de Adviescommissie voor Bezwaar en Beroep aangegeven dat het niet van belang is of een student al dan niet belasting betaalt in Nederland. De vaststelling van de hoogte van het instellingscollegegeld door ons College vindt zijn grondslag in artikel 7.43 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW). In artikel 6 van de op de WHW gebaseerde 'Uitvoeringsregeling RUG 2003-2004', staan de onderscheiden tarieven eveneens vermeld. De hoogte van de gehanteerde tarieven is van diverse factoren afhankelijk, zoals de nationaliteit van de student, zijn leeftijd en de opleiding die een student gaat volgen.

11. Ons college is van oordeel dat het enkele feit dat appellant zich permanent in Nederland heeft gevestigd geen omstandigheid is die hem dermate onderscheidt van andere niet/EER-studenten dat dit de toepassing van hardheidsclausule rechtvaardigt."

2.4. Art. 7.32, vijfde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt, voorzover thans van belang, als volgt:

"De inschrijving als student (...) staat slechts open voor degene waarvan de ouders, voogden of verzorgers aantonen, dan wel, indien hij meerderjarig en handelingsbekwaam is, degene die aantoonst dat hij:

a. de Nederlandse nationaliteit bezit of op grond van een wettelijke bepaling als Nederlander wordt behandeld,

b. (...);

c. vreemdeling is, 18 jaar of ouder is op de eerste dag waarop de opleiding begint waarvoor voor de eerste maal inschrijving wordt gewenst en op die dag rechtmatig verblijf houdt in de zin van artikel 1b van de Vreemdelingenwet 2000, (...)"

Artikel 7.43, eerste en tweede lid, WHW, luiden - voorzover thans van belang - als volgt:

"1. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een collegegeld verschuldigd van € 1.395,83 door degene die voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en die

a. de nationaliteit bezit van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of

b. een niet onder a bedoelde vreemdeling is die studiefinanciering geniet krachtens de Wet studiefinanciering 2000.

2. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een door het instellingsbestuur vast te stellen collegegeld verschuldigd door degene die niet onder het bereik valt van het eerste lid. Het collegegeld bedraagt ten minste € 1.395,83."

Artikel 6 van de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2003-2004 (hierna: de Regeling), zoals door verweerder vastgesteld op 1 april 2003 luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

" Voor zover niet reeds in de wet omschreven, gelden de volgende bepalingen:

(...)

6. Degene die zich als student wil herinschrijven voor de volgende Masteropleidingen en die niet de nationaliteit bezit van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, niet een vreemdeling is die studiefinanciering geniet krachtens de Wet studiefinanciering 2000, of die niet door het UAF als vluchteling-student is erkend, is een instellingscollegegeld verschuldigd van respectievelijk 5000, 7000 of 9000 euro.

(...)

Faculteit der Letteren

(...)

Voor de overige Masteropleidingen geldt het tarief van 5000 euro."

2.5. Gebleken is dat appellant niet van Nederlandse nationaliteit is en evenmin voldoet aan het gestelde bij artikel 7.43, eerste lid, onderdelen a en b, van de WHW. Betrokkene bezit de Albanese nationaliteit en verblijft rechtsgeldig in Nederland.

2.6. Het bepaalde bij artikel 7.43, eerste lid en tweede lid, van de WHW en artikel 6, zesde lid, van de Regeling, laat verweerder geen ruimte anders te beslissen, dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan. Appellant bezat ten tijde van het verzoek om inschrijving geen hoedanigheid, als bedoeld in artikel 7.43, eerste lid, van de WHW.

2.7. Het betoog van appellant dat van hem met toepassing van artikel 6, zesde lid, van de Regeling een te hoog collegegeld wordt geheven, faalt. Volgens vaste jurisprudentie van het College gebeurt de vaststelling van de hoogte van instellingscollegegeld door het bevoegd gezag krachtens artikel 7.43, tweede lid, van de WHW bij algemeen verbindend voorschrift. De rechter beoordeelt zulke voorschriften niet op hun maatschappelijke aanvaardbaarheid. Niet kan worden geoordeeld dat artikel 6 van het Uitvoeringsbesluit in strijd is met enige hogere regeling. Evenmin bestaat aanleiding voor het oordeel dat verweerder bij de afweging van alle daarbij betrokken belangen niet in redelijkheid tot vaststelling van die bepaling heeft kunnen komen.

2.8. Het betoog van appellant dat hij door toepassing van artikel 6, zesde lid, van de Regeling wordt gediscrimineerd, faalt evenzeer. Voor gelijke behandeling met Nederlanders komen ingevolge het bepaalde in artikel 7.43, eerste lid onderdeel a, van de WHW, zoals uitgewerkt in artikel 6, zesde lid, van de Regeling in aanmerking de onderdanen van de EER-landen (de EU-lidstaten alsmede Liechtenstein, Noorwegen en IJsland). Appellants beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt, nu hij geen onderdaan is van een van die landen. Dat appellant, zoals hij stelt, aan andere wettelijke verplichtingen hier ten lande voldoet maakt dit niet anders.

2.9. Appellant valt niet onder de overgangsregeling van verweerder.

2.10. Het verschaffen van onjuiste of onvolledige informatie is op zichzelf onvoldoende reden verweerder te nopen besluiten te nemen die in strijd zijn met wettelijke bepalingen.

2.11. Voorts is niet gebleken van ondubbelzinnige toezeggingen die verweerder aan appellant heeft gedaan.

2.12. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2004/057
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Mollee, Borman
Datum Uitspraak: 25 oktober 2004
Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND Den Haag
Trefwoorden: Bindend studieadvies, inschrijving, interpretatie brieven, juistheid mededelingen appellant, opgewekt vertrouwen, terugkomen op eerder besluit, uitsluiting verdere inschrijving zelfde opleiding
Artikelen: WHW art. 7.8b lid 5, 7.34 leden 1 en 2; Studentenstatuut INHOLLAND art. 13 lid 1
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Het College stelt vast dat het voor appellante gelet op bewoordingen van de brief van 29 juli 2003, welke brief een maand later werd verstuurd dan de brief van 27 juni 2003, duidelijk moet zijn geweest dat er geen sprake was van een extra herkansing ter vermindering van een bindend studieadvies en dat zij vanwege het bindend studieadvies de opleiding niet meer mocht volgen na het studiejaar 2002-2003. De tweede volzin in de brief van 27 juni 2003 is dermate algemeen geformuleerd dat hieraan, na de brief van 29 juli, geen rechten op verdere inschrijving kunnen worden ontleend.
2.7. Verweerder heeft bij besluit van 29 april 2004 appellante meegedeeld dat het terugkomt van zijn besluit van 22 april 2004, zodat appellante niet voor het studiejaar 2003-2004 staat ingeschreven. Het College is van oordeel dat verweerder tot dit besluit heeft kunnen komen. Hiertoe is in het bijzonder van belang dat verweerders eerdere besluit uitging van de juistheid van de mededeling van appellante dat het bindend studieadvies was ingetrokken.
2.8. Het College kan appellante niet volgen in haar betoog dat er nog sprake was van een herkansingsmogelijkheid ter vermindering van het bindend studieadvies. Het moet appellante - gelet op het overwogene onder 2.7 - van meet af aan duidelijk zijn geweest dat zij geen herkansingsmogelijkheid bezat. Er is dus geen sprake van opgewekt vertrouwen dat zou moeten leiden tot het afwijken van de voorschriften terzake van inschrijving en bindend studieadvies.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante,
gemachtigde: mr. R. Reumkes, advocaat te Amsterdam,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Den Haag, verweerder,
gemachtigde: mw. mr. M.G.M. Berkhout, werkzaam bij verweerders hogeschool te Diemen.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 22 april 2004 is namens verweerder na bezwaar van appellante besloten dat appellante alsnog een termijn krijgt zich in te schrijven voor het studiejaar 2003-2004.

1.2. Bij besluit van 29 april 2004 is namens verweerder aan appellante meegedeeld dat zij niet ingeschreven staat voor het studiejaar 2003-2004.

1.3. Daartegen heeft appellante bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 4 mei 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 10 juni 2004, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 26 juli 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 september 2004, waar partijen hun standpunten hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 22 april 2004 is namens verweerder besloten appellante in de gelegenheid te stellen zich binnen 14 dagen alsnog in te schrijven, omdat zij er niet tijdig aan is herinnerd om aan alle inschrijvingsvoorwaarden te voldoen.

2.2. Het bestreden besluit van 4 mei 2004 is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De afdeling Studentenadministratie (SA) heeft u meegedeeld u niet in te schrijven voor het studiejaar 2003-2004. Mondeling heeft u bezwaar aangetekend tegen deze beslissing. U zou ons nog een schriftelijk bezwaarschrift overleggen. Dit hebben wij tot nu toe nog niet van u ontvangen.

Op donderdag 15 april 2004 heeft een hoorzitting plaatsgevonden waarin u uw bezwaarschrift mondeling heeft kunnen toelichten.

Hierbij delen wij u mede dat wij hebben moeten besluiten de beslissing van studentenadministratie om u niet in te schrijven niet te herzien. Daaraan liggen de volgende overwegingen ten grondslag.

De Hogeschool heeft u begin juni een herinschrijvingspakket toegezonden. Dit pakket is door u in goede orde ontvangen. Bij dit pakket is een herinschrijvingsformulier en een machtigingsformulier ten behoeve van de betaling van het collegegeld ingesloten. Geen van beide zijn voor 1 september door u aan de Hogeschool geretourneerd.

U heeft, ondanks dat u tijdig bekend was met de noodzaak en de voorwaarden voor inschrijving, niet op tijd voldaan aan het inzenden van het inschrijvingsformulier en uw heeft niet op tijd zorg gedragen voor de betaling van het collegegeld.

Bovendien heeft u op 29 juli 2003, voor de opleiding Vrijtijdsmanagement waarvoor u stond ingeschreven, een Bindend Studieadvies ontvangen. Dit houdt in dat u de betreffende opleiding niet meer mag vervolgen na dat studiejaar. Tegen deze beslissing bent u niet in beroep gekomen, waarmee deze beslissing onherroepelijk is geworden.

Door deze beslissing wordt onze beslissing d.d. 22 april 2004 herroepen."

2.3. In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd:

"Vervolgens krijgt appellante haar examenrooster van Hogeschool INHOLLAND opgestuurd en heeft zij in totaal nog 5 examens met voldoende resultaat afgelegd. Appellante krijgt ook haar cijferlijsten doorgestuurd van school. Omdat zij ook haar examens van het tweede kon doen, zonder dat iemand haar er over informeerde dat ze niet was ingeschreven, verkeerde appellante andermaal in de veronderstelling dat zij gewoon verder mocht gaan met haar studie.

(...)

Tenslotte ontvangt appellante ook nog eens de brief van 22 april 2004, waarin haar de toezegging wordt gedaan dat ze zich alsnog kan inschrijven voor het schooljaar 2003-2004. De belangrijkste overweging daarbij is dat de studentenadministratie appellante er niet aan heeft herinnerd dat tijdig aan de inschrijvingsvoorwaarden moet zijn voldaan. Appellante mag op de inhoud van dat besluit vertrouwen. Met verweerder spreekt appellante af dat zij zich binnen twee weken kan laten inschrijven, mits ze ook het volledige collegegeld voor het schooljaar 2003-2004 zou voldoen.

(...)

Appellante heeft dus wel geprobeerd zich in te schrijven en dus conform het besluit van 22 april 2004 gehandeld. De studentenadministratie heeft het besluit van verweerder herzien door appellante niet in te schrijven. De studentenadministratie was hiertoe niet bevoegd en had het besluit van verweerder d.d. 22 april 2004 moeten uitvoeren. Voor appellante was het daardoor niet mogelijk zich alsnog binnen de haar gegunde termijn van twee weken in te schrijven.

(...)

Alle relevante factoren waren op 22 april 2004 bij verweerder bekend. Appellante mocht er op vertrouwen dat het besluit van verweerder d.d. 22 april 2004 – dat zij zich toch kon inschrijven per 1 september 2003 – met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid en genomen."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Voorts verzuimt appellante zich in te schrijven voor het studiejaar 2003-2004. Het (her)inschrijvingspakket was door appellante in goede orde ontvangen, en voorts was zij bekend met de inschrijvingsprocedure doordat zij zich reeds twee voorgaande studiejaar (2001-2002 en 2002-2003) heeft ingeschreven bij de Hogeschool INHOLLAND.

De inschrijving voor een opleiding bij Hogeschool van INHOLLAND, deze worden onder andere in de inschrijfformulieren en de bijgevoegde documentatie beschreven. Hieruit blijkt dat voor de (her)inschrijving een (her)inschrijvingsformulier alsmede een machtigingsformulier ten behoeve van de betaling van het collegegeld bij de studentenadministratie dient te worden ingeleverd. De studentenadministratie van Hogeschool INHOLLAND heeft beide inschrijfformulieren echter nooit van appellant ontvangen. Dit wordt door appellante ook niet betwist. Zij geeft geen reden hiervoor op.

Appellante doet niets met het feit dat er gedurende het studiejaar geen enkele keer collegegeld bij haar wordt afgeschreven. Gezien de hoogte van de bedragen kan het niet zo zijn dat dit feit ongemerkt aan haar voorbij is gegaan."

2.5. Artikel 7.8b, vijfde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt - voor zover thans van belang - als volgt:

"Van de student die op grond van het derde lid is afgewezen, wordt de inschrijving voor de desbetreffende opleiding aan de betrokken instelling beëindigd. De student kan niet opnieuw aan die instelling voor die opleiding worden ingeschreven, tenzij (...)"

Artikel 7.37, eerste en tweede lid, van de WHW luidt - voorzover thans van belang - als volgt: "De inschrijving staat open voor degene die voldoet aan de in titel 2 van dit hoofdstuk gestelde eisen, onverminderd artikel 7.8b, vijfde lid (...).

2. Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld wordt voldaan, het verschuldigde examengeld is voldaan dan wel, in geval van inschrijving aan de Open Universiteit, het verschuldigde cursusgeld is voldaan. "

Artikel 13, eerste lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover thans van belang - als volgt: "De inschrijving (als student of ...) voor een opleiding dient uiterlijk vóór 1 september van het betreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de regels in dit statuut en die in de inschrijvingsformulieren en de bijgevoegde overige documentatie. (...)"

2.6. Het College stelt vast dat het voor appellante gelet op bewoordingen van de brief van 29 juli 2003, welke brief een maand later werd verstuurd dan de brief van 27 juni 2003, duidelijk moet zijn geweest dat er geen sprake was van een extra herkansing ter vermindering van een bindend studieadvies en dat zij vanwege het bindend studieadvies de opleiding niet meer mocht volgen na het studiejaar 2002-2003. De tweede volzin in de brief van 27 juni 2003 is dermate algemeen geformuleerd dat hieraan, na de brief van 29 juli, geen rechten op verdere inschrijving kunnen worden ontleend.

2.7. Verweerder heeft bij besluit van 29 april 2004 appellante meegedeeld dat het terugkomt van zijn besluit van 22 april 2004, zodat appellante niet voor het studiejaar 2003-2004 staat ingeschreven. Het College is van oordeel dat verweerder tot dit besluit heeft kunnen komen. Hiertoe is in het bijzonder van belang dat verweerder eerdere besluit uitging van de juistheid van de mededeling van appellante dat het bindend studieadvies was ingetrokken.

2.8. Het College kan appellante niet volgen in haar betoog dat er nog sprake was van een herkansingsmogelijkheid ter vermindering van het bindend studieadvies. Het moet appellante - gelet op het overwogene onder 2.7 - van meet af aan duidelijk zijn geweest dat zij geen herkansingsmogelijkheid bezat. Er is dus geen sprake van opgewekt vertrouwen dat zou moeten leiden tot het afwijken van de voorschriften terzake van inschrijving en bindend studieadvies.

2.9. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2004/075
Rechter(s):	mrs. Martens, Lubberdink, Borman
Datumuitspraak:	11 februari 2005
Partijen:	X tegen het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden:	Certificaten, inherente afwijkingsbevoegdheid, ongedaan maken inschrijving, omvang geschil, restitutie collegegeld, schadevergoeding, terugwerkende kracht, vervalst diploma, vooropleidingseis, vertrouwensbeginsel
Artikelen:	WHW art. 7.24 lid 1, 7.29, 15.2; Studentenstatuut INHOLLAND art. 18
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.9.2. Appellante is van mening dat het vertrouwensbeginsel zich verzet tegen strikte toepassing van de wettelijke bepalingen. Hieromtrent overweegt het College als volgt. Appellante was bekend met het feit dat zij niet beschikte over het HAVO-diploma. Op grond van de wettelijke eisen terzake van de vooropleiding, diende appellante ervan op de hoogte te zijn dat verweerder haar niet mocht

inschrijven. Uit hetgeen schriftelijk en mondeling naar voren is gebracht, is het College niet gebleken dat appellante van de kant van verweerders school te horen heeft gekregen, dat zij ook met de door haar behaalde certificaten de opleiding zou mogen volgen. Dientengevolge kan appellante zich niet beroepen op bij haar door verweerder op dit punt gewekte verwachtingen.

2.9.3. Evenmin kan worden volgehouden dat verweerder, door geruime tijd af te (blijven) gaan op het bij de inschrijving overgelegde HAVO-diploma, niet langer het recht toekomt gevolgen te verbinden aan de valsheid van dit diploma, zodra hij deze valsheid bemerkt. Hierbij is in het bijzonder van belang dat het valse diploma, naar stellen van appellante zelf, ter gelegenheid van de inschrijving is overgelegd door degene aan wie appellante het verzorgen van de inschrijving had overgelaten.

2.10. Restitutie collegegeld/schadevergoeding

In het bestreden besluit is bepaald dat door verweerder niet tot restitutie van de betaalde collegegelden wordt overgegaan. Naar het oordeel van het College heeft verweerder aldus niet onrechtmatig gehandeld. Immers, in de WHW is geen bepaling aan te wijzen die verweerder zou verplichten tot restitutie over te gaan. Ook heeft verweerder door van restitutie af te zien niet gehandeld in strijd met enig beginsel van behoorlijk bestuur. Het College acht hierbij allereerst van belang dat appellante tijdens de inschrijving gebruik heeft gemaakt van de voorzieningen die de school haar bood en - naar ter zitting door appellante is verklaard - zelfs in zekere mate van de behaalde studieresultaten gebruik kan maken bij de opleiding die zij thans volgt. Hier komt bij dat verweerder aan appellante geen afzonderlijke plicht tot schadevergoeding op grond van artikel 15.2, eerste lid, onder b, van de WHW, heeft opgelegd. Verweerder ziet hiervan af, nu wel het collegegeld is betaald. Onder deze omstandigheden heeft verweerder mogen vasthouden aan zijn besluit om van restitutie af te zien.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Den Haag, verweerder,
gemachtigde: mevrouw mr. M. van der Nat, werkzaam bij de hogeschool te Rotterdam.

1. Procesverloop

1.1. Op 3 juni 2004 heeft verweerder na ontvangst van een (anonieme) brief overleg met appellante gehad over het namens haar overgelegde Havo-diploma, de vooropleidingseis, waarmee zij is ingeschreven aan verweerders hogeschool.

1.2. Tijdens dat gesprek heeft appellante enkele deelcertificaten havo overgelegd, op grond waarvan zij aannam dat zij door haar zaakwaarnemer ingeschreven was aan verweerders hogeschool. Het bestaan van voornoemd havo-diploma was haar onbekend.

1.3. Bij besluit van 17 juni 2004 heeft verweerder besloten de inschrijving van appellante met onmiddellijke ingang en met terugwerkende kracht tot 1 september 2002 te beëindigen en het voldane collegegeld aan te merken als schadevergoeding terzake niet-gerechtigde deelname aan het onderwijs.

1.4. Bij brief, bij verweerder binnengekomen op 16 juli 2004, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.5. Bij besluit van 9 september 2004 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

1.6. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 19 oktober 2004, bij het College binnengekomen op 12 oktober 2004, beroep ingesteld.

1.7. Verweerder heeft op 22 december 2004 een verweerschrift ingediend.

1.8. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 januari 2005. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het besluit van 17 juni 2004 is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Onlangs hebben wij te horen gekregen dat dit diploma vals zou zijn. Naar aanleiding van deze informatie heeft de opleiding gemeend een onderzoek in te stellen. Zij hebben informatie ingewonnen bij de school waarvan het diploma afkomstig zou zijn. Vanuit deze school werd medegedeeld dat zij nog nooit van u hadden gehoord. Bovendien kwam u niet voor in de administratie van de betreffende school en men ontkennde met klem dat zij ooit een diploma aan u zouden hebben uitgereikt.

Deze bevindingen vormde voor ons aanleiding om u uit te nodigen voor een gesprek. Op 3 juni 2004 heeft dit gesprek plaatsgevonden. Bij dit gesprek waren naast uzelf en uw man, mevrouw J. Frederick, opleidingsmanager, en mevrouw mr. M. van der Nat, locatiejurist, aanwezig.

Tijdens dit gesprek bent u geconfronteerd met onze bevindingen. U gaf aan dit niet te begrijpen en overhandigde tijdens het gesprek een origineel exemplaar van het door u behaalde diploma. Dit diploma is tijdens het gesprek vergeleken met het afschrift van het diploma op basis waarvan wij u hebben toegelaten. Geconstateerd is dat het door u overlegde diploma een geheel ander diploma is dan wij in ons bezit hebben. Bovendien is geconstateerd dat u op basis van uw originele diploma niet toelaatbaar zou zijn geweest tot de opleiding leraar basisonderwijs aan de hogeschool. Uit het door u overlegde originele diploma van de Rotterdamse Dag/Avondscholengemeenschap voor VWO, HAVO en MAVO d.d. 28 juni 1996 blijkt dat u niet bent geslaagd voor uw havo examen. Naar aanleiding van onze bevindingen deelde u mede dat u zich destijds niet zelf heeft ingeschreven, maar dat u dit heeft overgelaten aan iemand anders. U stelt dat u deze persoon het diploma heeft meegegeven van de Rotterdamse Dag/Avondscholengemeenschap en u weet niet beter dan dat u op basis van dat diploma bent toegelaten. Het diploma dat zou zijn behaald aan de Hugo de Groot is u niet bekend. Op de vraag hoe het mogelijk is dat iemand anders een vals diploma inlevert met uw naam en geboortedatum erop, luidde uw antwoord dat u dat ook niet snapt.

Op grond van het voorgaande kunnen wij ons niet aan de indruk onttrekken u destijds willens en wetens een vals diploma heeft ingeleverd omdat u op basis uw werkelijk behaalde diploma niet toegelaten zou worden. U had er derhalve baat bij om een vals diploma in te leveren.

Dat u naar uw zeggen destijds iemand anders de inschrijving voor u heeft laten regelen doet daar niet aan af. U bent zelf verantwoordelijk voor uw eigen inschrijving.

Nu u volgens ons tijdens het gesprek van 3 juni 2004 onze bevindingen niet heeft kunnen weerleggen, zijn wij ervan overtuigd dat u in september 2002 willens en wetens een vals diploma heeft ingeleverd. Op grond hiervan besluiten wij dan ook dat wij de inschrijving met onmiddellijke ingang en met terugwerkende kracht tot 1 september 2003 en voorzover mogelijk tot 1 september 2002 zullen beëindigen. Wij zullen hiervan ook mededeling doen aan de Informatie Beheer Groep.

U heeft geen recht op restitutie van het door u betaalde collegegeld. U heeft immers onterecht gebruik gemaakt van de onderwijsvoorzieningen doordat u zich willens en wetens op basis van een vals diploma heeft aangemeld bij de hogeschool. Op grond van artikel 15.2 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) is degene die niet is ingeschreven en gebruik maakt van de onderwijs- en examenvoorzieningen een schadevergoeding verschuldigd. De hoogte van de schadevergoeding is door ons vastgesteld op dezelfde hoogte als het door het College van Bestuur vastgestelde voltijdse collegegeld (artikel 18 lid 1 Studentenstatuut)."

2.2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het besluit van 17 juni 2004 gehandhaafd.

2.3. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Mijn bezwaren heb ik in een mondeling gesprek d.d. 3 juni 2004 eerder uiteengezet, maar ik wil dat in ieder geval schriftelijk herhalen.

Wat van cruciaal belang is, is dat ik de vervalsing niet heb gepleegd, daar ook niet verantwoordelijk voor ben, noch voor gesteld kan worden en dat ik derhalve valselijk door u word beschuldigd. Dat is een uiterst kwalijke zaak. Zoals u op het valse diploma dat u in uw bezit hebt kunt zien dat mijn handtekening hier niet op aanwezig is bewijst al genoeg dat dit diploma niet van mij afkomstig kan zijn. Helaas moet ik u er op wijzen dat u zelf verantwoordelijk bent voor de inschrijving van mij en andere studenten. Het is uw taak om te controleren of de papieren van de studenten in orde zijn. Hier bent u in gebreke gebleven, daar er bij andere scholen altijd om gewaarmerkte kopieën worden gevraagd.

Hoogzwanger en met verplichte bedrust heeft iemand anders mij ingeschreven voor de opleiding van leraar basisonderwijs. Die heeft originele papieren van mij meegenomen met de Havo-certificaten voor Nederlands, Wiskunde en Maatschappijleer van de Rotterdams dag/avondopleiding. Mij was verteld dat ik op basis van die certificaten bij de Hogeschool Rotterdam zonder toelatingstoets ingeschreven kon worden. Ook bij INHOLLAND heb ik dat na laten vragen en met hetzelfde resultaat. Overigens ook op basis van het feit dat ik er vanuit ben gegaan, en ook mag gaan, dat de procedures bij alle Hogescholen in Nederland gelijk zijn."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Verweerder geeft aan een eigen toelatingsbeleid te hanteren dat gebaseerd is op de Wet op Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW). Conform artikel 7.24 lid 2 WHW is appellante niet toelaatbaar op basis van de behaalde certificaten.

Indien studenten niet voldoen aan de vooropleidingseisen en 21 jaar of ouder zijn, bestaat er bij verweerder de mogelijkheid om mee te doen aan een zogenaamde 21+ toets. Indien deze toets met goed gevolg wordt afgerond, kan appellante zonder over de juiste vooropleiding te beschikken worden toegelaten tot de opleiding, zie artikel 7.29 WHW. Appellante was in augustus 2002 ouder dan 21 jaar en had dus de mogelijkheid om een 21+ toets af te leggen. Verweerder begrijpt niet waarom appellante dit niet heeft gedaan.

Verweerder controleert de getuigschriften/certificaten die binnenkomen op juistheid. Echter verweerder krijgt ieder jaar duizenden getuigschriften/certificaten binnen van studenten. Het kan gebeuren dat verweerder niet opmerkt dat een bepaald getuigschrift vals is. Verweerder vindt overigens niet dat nu zij appellante in 2002 heeft toegelaten op basis van een vals getuigschrift dit appellante het recht geeft om te blijven studeren bij verweerder, ook al is nu gebleken dat dit getuigschrift vals is.

Verweerder is van mening dat appellante zelf verantwoordelijk is voor de inschrijving. Dit geldt ook indien appellante de inschrijving aan een ander over laat. Appellante blijft te allen tijde verantwoordelijk ook indien een ander een vals diploma inlevert. Verweerder gaat een verbintenis aan met appellante en niet met een derde persoon. Bovendien vindt verweerder dat de aangifte die appellante heeft gedaan tegen haar zus geen overtuigend bewijs waaruit zou volgen dat de zus van appellante het valse getuigschrift heeft opgesteld en ingeleverd.

Verweerder is van oordeel dat de inschrijvingen van appellante voor de studie jaren 2002-2003 en 2003-2004 op basis van een vals getuigschrift tot stand is gekomen. Deze inschrijvingen zijn derhalve niet rechtsgeldig geweest. De door appellante behaalde cijfers zijn mitsdien niet rechtsgeldig geweest. Verweerder komt derhalve niet tegemoet aan het verzoek van appellante om appellante een bewijsstuk te geven van de door appellante behaalde propedeuse."

2.5. Artikel 7.24, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"Voor de inschrijving aan een hogeschool geldt als vooropleidingseis het bezit van een diploma voorbereidend wetenschappelijk onderwijs of hoger algemeen voortgezet onderwijs (...)."

Artikel 15.2 van de WHW luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"Degene die niet is ingeschreven en gebruik maakt van onderwijs- of examenvoorzieningen ten behoeve van initieel onderwijs van een in de bijlage van deze wet genoemde instelling, is deswege aan die instelling een schadevergoeding verschuldigd, die door het instellingsbestuur wordt vastgesteld:

(...)

b. met toepassing van artikel 7.44, eerste en tweede lid, indien het deelname aan een deeltijdse of duale opleiding betreft (...)"

2.6. In beroep heeft appellante de volgende onderwerpen naar voren gebracht:

- a. Inschrijving / diploma / certificaten
- b. Restitutie collegegeld / schadevergoeding
- c. Behaalde resultaten
- d. Overige vorderingen

2.7. Ter zitting heeft appellante de in beroep naar voren gebrachte onderdelen c en d ingetrokken nu deze buiten het bestek van het bestreden besluit vervallen.

2.8. Op grond van de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is voor het College komen vast te staan dat appellante aan verweerder geen rechtsgeldig Havo-diploma heeft overgelegd. Voorts staat vast dat de certificaten waarover appellante wel beschikt niet voldoen aan het gestelde in artikel 7.24, tweede lid, van de WHW. Tevens staat vast dat appellante over de desbetreffende studie jaren collegegeld heeft voldaan en verweerder haar een collegekaart heeft verstrekt.

2.9. Inschrijving / diploma / certificaten

2.9.1. Appellante beschikt niet over een voor de toelating tot de opleiding rechtsgeldig diploma. Gelet op het hiervoor weergegeven artikel van de WHW moet dan ook worden geoordeeld dat appellante ten onrechte is ingeschreven voor haar opleiding. Verweerder heeft dan ook terecht besloten deze inschrijving ongedaan te maken met ingang van het tijdstip van eerste inschrijving. Dat appellante een aantal havo-certificaten kan overleggen maakt dit niet anders, aangezien deze niet kunnen worden aangemerkt als een (volledig) havo-diploma.

2.9.2. Appellante is van mening dat het vertrouwensbeginsel zich verzet tegen strikte toepassing van de wettelijke bepalingen. Hieromtrent overweegt het College als volgt.

Appellante was bekend met het feit dat zij niet beschikte over het HAVO-diploma. Op grond van de wettelijke eisen terzake van de vooropleiding, diende appellante ervan op de hoogte te zijn dat verweerder haar niet mocht inschrijven. Uit hetgeen schriftelijk en mondeling naar voren is gebracht, is het College niet gebleken dat appellante van de kant van verweerders school te horen heeft gekregen, dat zij ook met de door haar behaalde certificaten de opleiding zou mogen volgen. Dientengevolge kan appellante zich niet beroepen op bij haar door verweerder op dit punt gewekte verwachtingen.

2.9.3. Evenmin kan worden volgehouden dat verweerder, door geruime tijd af te (blijven) gaan op het bij de inschrijving overgelegde HAVO-diploma, niet langer het recht toekomt gevolgen te verbinden aan de valsheid van dit diploma, zodra hij deze valsheid bemerkt. Hierbij is in het bijzonder van belang dat het valse diploma, naar stellen van appellante zelf, ter gelegenheid van de inschrijving is overgelegd door degene aan wie appellante het verzorgen van de inschrijving had overgelaten.

2.9.4. Het College is voorts van oordeel dat aan het wettelijk stelsel inherent is dat aan verweerder een bevoegdheid toekomt om een inschrijving ongedaan te maken, indien achteraf blijkt dat deze ten onrechte heeft plaatsgevonden. Verweerder mocht dan ook overgaan tot het beëindigen van de inschrijving en daaraan terugwerkende kracht geven tot de aanvang van appellants opleiding.

2.10. Restitutie collegegeld/schadevergoeding

In het bestreden besluit is bepaald dat door verweerder niet tot restitutie van de betaalde collegegelden wordt overgegaan. Naar het oordeel van het College heeft verweerder aldus niet onrechtmatig gehandeld. Immers, in de WHW is geen bepaling aan te wijzen die verweerder zou verplichten tot restitutie over te gaan. Ook heeft verweerder door van restitutie af te zien niet gehandeld in strijd met enig beginsel van behoorlijk bestuur. Het College acht hierbij allereerst van belang dat appellante tijdens de inschrijving gebruik heeft gemaakt van de voorzieningen die de school haar bood en - naar ter zitting door appellante is verklaard - zelfs in zekere mate van de behaalde studieresultaten gebruik kan maken bij de opleiding die zij thans volgt. Hier komt bij dat verweerder aan appellante geen afzonderlijke plicht tot schadevergoeding op grond van artikel 15.2, eerste lid, onder b, van de WHW, heeft opgelegd. Verweerder ziet hiervan af, nu wel het collegegeld is betaald. Onder deze omstandigheden heeft verweerder mogen vasthouden aan zijn besluit om van restitutie af te zien.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

2.12. Vorenstaande leidt tot de volgende beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2004/076
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak:	23 maart 2005
Partijen:	X tegen Wageningen Universiteit
Trefwoorden:	Bezwaartermijn, EU/EER-student, instellingscollegegeld, nationaliteit, openbare orde, tuition fee, termijnoverschrijding, verschoonbaarheid
Artikelen:	WHW art. 7.43 lid 2; Awb 3:41, 6:7, 6:8, 6:11
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoorweging:	2.9. Het College is van oordeel dat deze grond niet als verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding kan gelden. Het niet vermelden door verweerder van de bezwaartermijn van zes weken doet daaraan niet af. Appellante had dienen te beseffen dat het indienen van een formeel bezwaarschrift aan een termijn kon zijn gebonden en had zich hierover kunnen laten informeren. De omstandigheid dat appellante blijkbaar gemeend heeft dat voor het indienen van een bezwaarschrift geheel geen termijn gold, moet voor haar risico blijven. Gelet op de zeer ruime overschrijding van de termijn kan ook niet worden gezegd dat het bezwaarschrift door appellante is ingediend zo spoedig als dat redelijkerwijs van haar kon worden verwacht.

2.13. Gelet op hetgeen door appellante in beroep naar voren is gebracht merkt het College op dat de regeling van de bezwaar- en beroepstermijnen in de Awb van openbare orde is. Het is het College niet toegestaan hieraan voorbij te gaan. Nu het bezwaar door verweerder op juiste grond niet-ontvankelijk is verklaard kan het College in dit beroep niet toekomen aan een inhoudelijke behandeling van de door appellante opgeworpen vraag of verweerder aan haar terecht voor de inschrijving aan de universiteit het hoge tarief van de Tuition Fee in rekening heeft gebracht, dat op grond van artikel 7.43 lid 2 WHW is vastgesteld voor studenten die, zoals appellante, niet de nationaliteit bezitten van een staat, die partij is bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) en ook overigens niet aan de eisen voldoen om in aanmerking te komen voor het lage tarief, zijnde het wettelijk instellingscollegegeld ad € 1.445,- per jaar.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van Wageningen Universiteit te Wageningen, verweerder,
gemachtigde: mr. H. Gorter, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Door middel van factuur d.d. 11 juli 2003 heeft verweerder appellante, van Costa Ricaanse nationaliteit en gehuwd met een Nederlander, ervan in kennis gesteld dat zij voor de door haar gewenste inschrijving aan de universiteit over de periode van 1-9-2003 tot 1-9-2004 onder meer als Tuition Fee een bedrag van € 5000,- diende te betalen.

1.2. Deze factuur is nadien ingetrokken en vervangen door een factuur, gedateerd 25 september 2003 en aan appellante toegezonden op 12 november 2003. Uit deze laatste factuur blijkt de beslissing dat appellante niet in aanmerking wordt gebracht voor betaling van het zogenaamde lage tarief van de Tuition Fee.

1.3. Bij e-mailbrief van 17 november 2003 heeft verweerder naar aanleiding van een schriftelijk verzoek van appellante aan haar meegedeeld dat en bij welke instantie, zij tegen de beslissing dat zij € 5000,- Tuition Fee diende te betalen een bezwaarschrift kon indienen. Hierbij is geen bezwaartermijn vermeld.

1.4. Bij brief van 24 juni 2004 heeft appellante een bezwaarschrift ingediend.

1.5. Bij besluit van 7 oktober 2004 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard en ten overvloede overwogen dat het bezwaar ongegrond zou zijn verklaard indien het wel ontvankelijk was.

1.6. Tegen dat besluit heeft appellante bij e-mail van 29 oktober 2004 beroep ingesteld bij het College. Bij brief, ingekomen op 30 november 2004, zijn de gronden van het beroep aangevuld.

1.7. Van verweerder is op 13 januari 2005 een verweerschrift ontvangen.

1.8. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 februari 2005. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

1.9. Het College heeft de zitting geschorst om partijen in de gelegenheid te stellen nadere stukken over te leggen. Beide partijen hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

1.10. Met toestemming van partijen wordt het onderzoek zonder nadere zitting gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Bijgaand gelieve u aan het treffen het ter zake door de Commissie van Advies voor de Bezwaarschriften uitgebrachte advies. Onder verwijzing naar dit advies komen wij tot het besluit dat u niet in uw bezwaar kunt worden ontvangen wegens ruime overschrijding van de bezwaretermijn. Daarenboven zijn wij van mening dat wij de geldende regelgeving met betrekking tot het in rekening brengen van collegegeld en examengeld correct hebben toegepast, zodat uw bezwaar, zo dit zou kunnen worden ontvangen, ook ongegrond zou moeten worden verklaard."

2.2. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Ik zou het op prijs stellen als u mijn hoger beroep bestudeert en aandacht geeft aan de inhoud van het bezwaar: nl. mijn situatie die een heroriëntatie vraagt op het onderliggende stelsel waarop collegegeld wordt vastgesteld, i.e. wat voor mij zou leiden tot het lagere collegetarief."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Op 17 november 2003 ontving zij per e-mail de gegevens met betrekking tot het indienen van een bezwaarschrift bij de daarvoor ingestelde commissie. Haar bezwaarschrift dient zij pas op 24 juni 2004 in. Tijdens de hoorzitting van de bezwarencommissie geeft zij aan dat zij moeilijke persoonlijke omstandigheden heeft gekend, die haar zouden hebben verhinderd tijdig bezwaar in te dienen. Ook heeft zij in die tijd contact gehad met een advocaat om haar bij deze zaak bij te staan. In haar beroepschrift schetst zij de achtergronden nogmaals.

Niet in te zien valt echter dat zij niet in de gelegenheid is geweest om tijdig bezwaar in te dienen, eventueel pro-forma teneinde haar rechten te sauveren. Dat zij een bezwaretermijn niet kende doet hieraan niet af, in ieder geval had zij hier naar moeten informeren en zal de door haar geraadpleegde advocaat haar hier op hebben gewezen. Nu zij de bezwaretermijn zo ruimschoots heeft overschreden kan de conclusie niet anders zijn dan dat zij niet-ontvankelijk behoort te worden verklaard in haar beroep."

2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van de Awb, wordt een bezwaarschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.5. Het College heeft aan de hand van de gedingstukken vastgesteld dat het besluit van 25 september 2003 eerst op 12 november 2003 aan appellante is toegezonden. De bezwaartermijn is in dit geval derhalve aangevangen op 13 november 2003. Ingevolge de Awb bedraagt de bezwaartermijn zes weken. Nu het bezwaarschrift op 24 juni 2004 bij verweerder is binnengekomen, is die termijn overschreden.

2.6. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener daarvan in verzuim is geweest.

2.7. Beoordeeld moet dus worden of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de termijnoverschrijding door appellante niet verschoonbaar is.

2.8. In beroep heeft appellante voor de termijnoverschrijding – zakelijk weergegeven – aangevoerd dat zij wegens het onderzoek, onder andere bij een advocaat, naar de juridische mogelijkheden of beroep mogelijk was tegen de hoogte van het instellingcollegegeld voor niet-EU-studenten, niet in staat was tijdig bezwaar te maken.

2.9. Het College is van oordeel dat deze grond niet als verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding kan gelden. Het niet vermelden door verweerder van de bezwaartermijn van zes weken doet daaraan niet af. Appellante had dienen te beseffen dat het indienen van een formeel bezwaarschrift aan een termijn kon zijn gebonden en had zich hierover kunnen laten informeren. De omstandigheid dat appellante blijkbaar gemeend heeft dat voor het indienen van een bezwaarschrift geheel geen termijn gold, moet voor haar risico blijven. Gelet op de zeer ruime overschrijding van de termijn kan ook niet worden gezegd dat het bezwaarschrift door appellante is ingediend zo spoedig als dat redelijkerwijs van haar kon worden verwacht.

2.10. Het vorenstaande leidt het College tot de conclusie dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante niet in verzuim is geweest.

2.11. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder het bezwaarschrift op juiste grond niet ontvankelijk verklaard en is het beroep ongegrond.

2.12. Gelet op hetgeen door appellante in beroep naar voren is gebracht merkt het College op dat de regeling van de bezwaar- en beroepstermijnen in de Awb van openbare orde is. Het is het College niet toegestaan hieraan voorbij te gaan. Nu het bezwaar door verweerder op juiste grond niet-ontvankelijk

is verklaard kan het College in dit beroep niet toekomen aan een inhoudelijke behandeling van de door appellante opgeworpen vraag of verweerder aan haar terecht voor de inschrijving aan de universiteit het hoge tarief van de Tuition Fee in rekening heeft gebracht, dat op grond van artikel 7.43 lid 2 WHW is vastgesteld voor studenten die, zoals appellante, niet de nationaliteit bezitten van een staat, die partij is bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) en ook overigens niet aan de eisen voldoen om in aanmerking te komen voor het lage tarief, zijnde het wettelijk instellingscollegegeld ad € 1.445,- per jaar.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2004/079
Rechter(s): mrs. Martens, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak: 11 februari 2005
Partijen: X tegen HES te Amsterdam
Trefwoorden: Bijzondere omstandigheden, instellings(dt)collegegeld, overmacht, terugbetalingsregeling
Artikelen: Studentenstatuut HES art. 22, 27 lid 1 en 65
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Artikel 22, eerste lid, van het Studentenstatuut heeft alleen betrekking op het wettelijk collegegeld dat verschuldigd is voor inschrijving als voltijdse student. In het Studentenstatuut is dus niet voorzien in een terugbetalingsverplichting ten aanzien van deeltijd studenten. Het achterwege laten van een terugbetalingsregeling voor een deeltijd student in het Studentenstatuut is niet in strijd met hogere regels van geschreven of ongeschreven recht.
Dat appellante om haar moverende redenen op aanvraag per 1 november 2004 is uitgeschreven, maakt verweerders besluit tot toepassing van de regeling niet onrechtmatig. Het College overweegt in dit verband dat geen omstandigheden zijn gebleken, die verweerder hadden moeten leiden tot de conclusie, dat sprake is van een geval waarin de wet of het statuut niet voorziet, zoals bedoeld in artikel 65 van het Studentenstatuut.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam, verweerder, gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

1.1. Bij mailbericht van 14 september 2004 heeft appellante verweerder verzocht haar uit te schrijven van de deeltijd opleiding MER en restitutie van het collegegeld te verlenen over het resterende deel van het studiejaar 2004-2005.

1.2. Bij besluit van 30 september 2004 is namens verweerder het verzoek om uitschrijving, zulks per 1 november 2004, toegekend en op het verzoek om restitutie van het collegegeld afwijzend beslist.

1.3. Bij brief, gedateerd 8 oktober 2004, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit, gedateerd 15 november 2004, heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 5 november 2004, na doorzending door verweerder op 19 november 2004 en ingekomen bij het College op 22 november 2004, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 27 december 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 januari 2005. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek voor restitutie van het collegegeld persoonlijke omstandigheden ten grondslag gelegd.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Als deeltijdstudent betaalt u echter geen wettelijk collegegeld maar een instellingstarief. Het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel voorziet niet in restitutie van instellingstarieven."

2.3. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Omtrent de inschrijving is mij door u medegedeeld dat indien mensen zich inschrijven bij uw instelling om lessen te volgen, er met deze mensen rekening wordt gehouden bij aanname van docenten, creëring van onderwijsplaatsen etc. en dat om deze simpele reden de door u geïnde gelden niet kunnen worden geretourneerd. Laat ik voorop stellen dat ik deze beredenering absoluut belachelijk vind. Daarbij komt ook nog dat ik mij pas een week na de aanvang van het schooljaar heb ingeschreven en een week nadien heb uitgeschreven. Uw beredenering is derhalve niet op mij van toepassing; immers, de school was al begonnen met lesgeven, de onderwijsplaatsen waren al gecreëerd, de docenten aangenomen, het onderwijsmateriaal al vervaardigd etc. Er was dus al geen rekening met mij gehouden."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Op verzoeken als bedoeld onder 2 is bij de HES van toepassing het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel (bijlage 5). Dit studentenstatuut is opgenomen in de (algemene) studiegids van de hogeschool die jaarlijks aan alle studenten wordt uitgereikt en is tevens te vinden op het intranet van de hogeschool. In de studiegids en op het intranet wordt tevens een toelichting gegeven op de door de HES gehanteerde tarieven, de (tussentijdse) beëindiging van de inschrijving en de terugbetaling van collegegeld (bijlage 6).

Uit het beroepschrift blijkt dat mevrouw X het niet redelijk vindt dat het door haar te betalen instellingstarief bij een tussentijdse uitschrijving niet gedeeltelijk wordt gerestitueerd. Het niet-restituëren van instellingstarieven is in hoofdzaak gebaseerd op bedrijfseconomische gronden. Met dit door de wet toegestane beleid - dat is vastgelegd in het studentenstatuut - heeft ook de medezeggenschapsraad nadrukkelijk ingestemd en mevrouw X kon dit beleid voor haar inschrijving als student kennen en kon dus weten wat de gevolgen van haar inschrijving waren."

2.5. Artikel 27, eerste lid, van verweerders Studentenstatuut luidt – voorzover hier van belang – per 1 september 2002 als volgt:

"1. Terugbetaling van het collegegeld als bedoeld in artikel 22, eerste lid, vindt plaats in de gevallen en op de wijze als omschreven in het tweede tot en met vierde lid."

2.6. Artikel 22, eerste lid, van het Studentenstatuut heeft alleen betrekking op het wettelijk collegegeld dat verschuldigd is voor inschrijving als voltijdse student. In het Studentenstatuut is dus niet voorzien in een terugbetalingsverplichting ten aanzien van deeltijd studenten. Het achterwege laten van een terugbetalingsregeling voor een deeltijd student in het Studentenstatuut is niet in strijd met hogere regels van geschreven of ongeschreven recht.

Dat appellante om haar moverende redenen op aanvraag per 1 november 2004 is uitgeschreven, maakt verweerders besluit tot toepassing van de regeling niet onrechtmatig. Het College overweegt in dit verband dat geen omstandigheden zijn gebleken, die verweerder hadden moeten leiden tot de conclusie, dat sprake is van een geval waarin de wet of het statuut niet voorziet, zoals bedoeld in artikel 65 van het Studentenstatuut.

2.7. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: CBHO 2005/012 en 12.1
 Rechter(s): mr. Borman
 Datum uitspraak: 31 januari 2005 en 7 februari 2005.
 Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND
 Trefwoorden: Fatsoensnormen, huisregels, medische aandoening, ontzegging toegang tot de gebouwen, pornografische afbeeldingen, seksuele zelfbevrediging, voorafgaande waarschuwing, voorlopige voorziening,
 Artikelen: WHW art. 7.57h; Awb art. 8:81, 8:86; Studentenstatuut INHOLLAND art. 50, Studiegids Hoofdstuk 6.1 art. 2, Regels ICT-gebruik art. 1
 Uitspraak: Voorlopige voorziening afgewezen; beroep ongegrond
 Hoofdoverwegingen: 2.1. Meteen na het onderzoek ter zitting heeft de voorzieningenrechter, in bijzijn van partijen, mondeling uitspraak gedaan op het verzoek om voorlopige voorziening. Dit verzoek is afgewezen, omdat enig (spoedeisend) belang bij het treffen van een voorziening ontbrak, omdat de periode van schorsing nog dezelfde dag afliep. Met betrekking tot het beroep in de hoofdzaak overweegt het College als volgt.
 2.7. Het College is van oordeel dat verweerder op goede gronden tot het oordeel is gekomen dat appellant op 17 november 2004 in het schoolgebouw, waarneembaar voor andere aldaar aanwezigen, zichzelf seksueel bevredigde, althans zodanige handelingen verrichtte, dat een waarnemer ervan uit kan gaan dat appellant doende was zichzelf seksueel te bevredigen. Het College acht hiertoe in het bijzonder de inhoud van het rapport van beveiligingsbeambte [naam beveiligingsbeambte] van 17 november 2004 van belang. Uit bedoeld rapport blijkt eveneens dat op de computer van appellant pagina's op internet waren geactiveerd met een pornografisch karakter. Naar het oordeel van het College komt verweerder op grond van vorenweergegeven voorschriften de bevoegdheid toe appellant vanwege dit gedrag voor een maand de toegang tot de school te ontzeggen. Van deze bevoegdheid heeft verweerder gebruik mogen maken, mede gelet op het feit dat appellant reeds eerder - in juli 2003 - door de toenmalige programmamanager ter verantwoording is geroepen voor gelijksoortig gedrag en te verstaan is gegeven dat hij bij herhaling van school zou worden gestuurd.
 Dat appellant zou lijden aan een medische aandoening die hem ertoe zou noodzaken om bedoeld gedrag te vertonen, is niet gebleken. Appellant heeft een aantal stukken overgelegd om zijn hierop betrekking hebbende argument te onderbouwen. Uit deze stukken - in het bijzonder de brief van de behandelend specialist aan de huisarts van 20 maart 2001- valt niet meer op te maken dan dat appellant een gevoel van spanning op zijn hoofd heeft en bij het aanraken van de hoofdhuid geluid hoort.

Uitspraak in de zaak:

X, wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Den Haag, verweerder,
 gemachtigden: mevrouw mr. M. van der Nat en mevrouw R. Smeding, beiden werkzaam bij verweerders hogeschool te Rotterdam.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 16 december 2004 heeft de Dean van verweerders School of Economics te Rotterdam namens verweerder appellant de toegang tot de gebouwen en terreinen van de hogeschool ontzegd voor de maand januari 2005.

1.2. Bij emailbericht van 3 januari 2005 heeft appellant bij verweerder bezwaar gemaakt tegen dat besluit.

1.3. Tevens heeft appellant bij emailbericht van 13 januari 2005 het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

1.4. Bij besluit van 27 januari 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij emailbericht, ingekomen bij het College op 28 januari 2005, heeft appellant daartegen beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder zijn op 27 januari 2005 nadere stukken en een verweerschrift ontvangen. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat dit verweerschrift mede als verweer in de hoofdzaak dient te worden aangemerkt.

1.7. Het onderzoek ter zitting, betrekking hebbend zowel op de hoofdzaak als op het na de beslissing op bezwaar gehandhaafde verzoek om voorlopige voorziening, heeft plaatsgevonden op 31 januari 2005. Daar hebben appellant in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigden, hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Meteen na het onderzoek ter zitting heeft de voorzieningenrechter, in bijzijn van partijen, mondeling uitspraak gedaan op het verzoek om voorlopige voorziening. Dit verzoek is afgewezen, omdat enig (spoedeisend) belang bij het treffen van een voorziening ontbrak, omdat de periode van schorsing nog dezelfde dag afliep.

Met betrekking tot het beroep in de hoofdzaak overweegt het College als volgt.

2.2. Het besluit van 16 december 2004 is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Based on the information we gained out of the interviews and reports, we conclude that you have acted against the general norms of decency and, in specific, against the Internal Rules of INHOLLAND University. We therefore have decided to suspend you from INHOLLAND University for the duration of one month, starting January 1th, 2005. Based on art. 50 of the Study Guide Part 1.3 relating to the institution: Rights and Duties for Students and article 7.57h Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.

This means that during the month of January 2005 you are not allowed to enter any of the facilities of the INHOLLAND University. As a result, you are not allowed to participate in any course events and/or to take any exams."

2.3. Het bestreden besluit luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"In the light of the statements made by the security officer, which you declared during the hearing on 6 December 2004 and the arguments which you present in your later explanation of your notice of administrative appeal, it has been established to our satisfaction that you exhibited unacceptable behaviour on 17 November 2004. You were discovered by the security officer with your fly open and in the process of masturbating. The fact that you argue that you were rubbing the lower muscles of your abdomen due to a condition which affects your muscles has not been sufficiently proven, in our opinion. You have not provided a clear doctor's certificate which provides evidence of the condition in question and of the fact that this results in rubbing movements across the lower muscles of your abdomen. If it is the case that you suffer from the condition in question, this does not make the behaviour in question acceptable. You were in a building of the School in which hundreds of students and employees are present each day. It is unacceptable to us that our students and employees may be confronted by a person masturbating, or at least a person who makes movements which bear a strong resemblance to masturbation. Any condition from which you suffer is therefore not a reason to revoke the decision to suspend you.

The decision is partly based on the fact that you had pornographic material and/or sex pictures on the screen of your computer. According to you, others had placed these on your computer. We did not deem it proven that others had placed this material on your computer in your absence. To our opinion there is no proof for that at all. According to our House rules (section 6.1 under B article 1.4) it is strictly forbidden to have pornographic material and/or sex pictures on the screen of the computer of the School. In addition, the fact that you had given the security officer a false name and student ID number plays a role in the decision of 16 December 2004. Furthermore, the fact that you had previously been caught exhibiting unacceptable behaviour in the summer of 2003 also plays a role. You were orally reprimanded for this at the time. It was made clear to you at the time that you would be suspended if you were caught again. At that time you did not appeal to your condition. We have not been able to establish that incorrect procedures have been followed in your case. The security officer is authorised, in accordance with section 2 of chapter 6.1 of the Study Guide 2004-2005 to request students to present their student ID card and to evict students from the building if they cannot do so."

2.4. In beroep heeft appellant aangevoerd, dat:

"Ms. Van der Wulp had a meeting with the security guard serving at the time of the incident, on the 14th of December. Although my account of the encounter differs from [naam beveiligingsbeambte], we both acknowledge. I co-operated in giving him full access to my computer. Therefore I was very shocked to hear his claim that I gave misleading information. He knows any student's name can be found by pressing the Start button on the computer.

Despite the circumstance and his admittance that he had full access to my computer INHOLLAND wrongly assumed I gave him a different name. (...)

Nobody saw me masturbating in public and my trousers were always zipped. The movements [naam beveiligingsbeambte's] colleague thought he saw was a massage of an irritated myoclonic muscle.

(...)

Ms. Wulp and Ms. Smeding deliberately skipped important evidence that would show I had the medical condition myoclonus. They did not make clear that they wanted me to see my doctor, and of course they could not since they refused to answer any of my questions. They misunderstood evidence in Appendix 3, and did not even see evidence in Appendix 7.

The evidence in Appendix 7 a/b shows even my insurance company agreed to the condition by paying for the doctors fee. This alone goes a strong way to show I had problems with my muscle and my doctor agreed to be contacted by phone to discuss the symptoms. Nicole van der Wulp ignored all this evidence. Additionally Ms. Wulp deliberately failed to take a balanced picture of events. She would take [naam beveiligingsbeambte] claims at face value. An example, claims about me giving him false information, despite the fact that he openly contradicts himself with his acknowledgment of co-operation especially computer access."

2.5. In het verweerschrift voert verweerder nog het volgende aan:

"Gezien de verklaringen van de beveiligingsbeambte, hetgeen appellant tijdens de hoorzitting op 6 december 2004 heeft verklaard en hetgeen appellant tijdens de bezwaarschriftenprocedure en in zijn verzoek tot voorlopige voorziening heeft aangevoerd, is volgens verweester genoegzaam gebleken dat appellant op 17 november 2004 onacceptabel gedrag heeft vertoond. Dit onacceptabele gedrag bestaat er uit dat appellant door de beveiligingsbeambte met open rits in masturberende toestand is aangetroffen. De stelling van appellant dat hij wreef over zijn lage buikspieren vanwege een aandoening van zijn spieren acht verweester niet bewezen. Appellant heeft tot op heden geen duidelijke doktersverklaring overlegd waaruit blijkt dat appellant de bewuste aandoening heeft en dat dit wrijvende bewegingen over zijn lage buikspieren veroorzaakt.

In het geval dat appellant wel aan betreffende aandoening lijdt, stelt verweester zich op het standpunt dat dit nog niet kan leiden tot acceptatie van het gedrag van appellant. Appellant bevindt zich in een gebouw van een hogeschool waar dagelijks honderden studenten en medewerkers aanwezig zijn. Het is voor verweester onacceptabel dat haar studenten en medewerkers geconfronteerd (kunnen) worden met een masturberende persoon en/of een persoon die dusdanige bewegingen maakt die sterk lijken op masturbatie. Een eventuele aandoening waaraan appellant volgens hem zou lijden, is voor verweester derhalve geen reden het besluit tot schorsen ongedaan te maken.

Het besluit is mede gebaseerd op het feit dat appellant porno en/of seksplaatjes op het beeldscherm van zijn computer had staan. Verweester acht niet bewezen dat andere dan appellant dit materiaal op zijn computer hebben gezet toen appellant even van zijn plaats weg was. Op grond van de door verweester gehanteerde huisregels is het verboden om met behulp van de computerfaciliteiten beelden te bekijken en/of te vertonen die het aanzien van de hogeschool schaden of die de grenzen van de betamelijkheid en fatsoensnormen overschrijden. Het is in ieder geval verboden sekssites te bezoeken en sites die pornografisch materiaal bevatten dan wel dit materiaal te downloaden (artikel 1 lid 4 van onderdeel B van de Huisregels zoals opgenomen in de Studiegids 2004-2005, zie bijlage 13).

Voorts heeft het feit dat appellant een valse naam en studentnummer aan de beveiligingsbeambte heeft opgegeven een rol gespeeld in de besluitvorming van 16 december 2004. Studenten die zich in de gebouwen van verweester bevinden kunnen worden gevraagd naar hun collegekaart.

Studenten die hun collegekaart niet kunnen tonen, kunnen het gebouw uit worden gezet (artikel 2 van hoofdstuk 6.1 van de Studiegids 2004-2005, zie bijlage 14).

Tenslotte heeft in de besluitvorming meegespeeld dat appellant in de zomer van 2003 reeds eerder is betrapt op onacceptabel gedrag. Appellant is hiervoor destijds mondeling gewaarschuwd. Appellant is toen duidelijk te verstaan gegeven dat hij zou worden geschorst indien hij weer zou worden betrapt."

2.6. Artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt:

"Het instellingsbestuur kan voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd."

Artikel 50 van verweerdere Studentenstatuut luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"(...)"

2. Bij overtreding van de voorschriften, regels en aanwijzingen, inclusief het handelen in strijd met de algemeen in Nederland geldende (fatsoens)normen, waarden en goede zeden, al dan niet vastgelegd in wettelijke regels, en het handelen in strijd met andere wettelijke regels, kan aan de student of extraneus de toegang tot gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar worden ontzegd. Dit is ook mogelijk bij reële kans op een overtreding. Toegang kan ook worden ontzegd, indien buiten de hogeschool een misdrijf is begaan en direct of indirect daardoor het belang van Hogeschool INHOLLAND of van één of meer studenten of werkzame personen bij de hogeschool wordt geschaad.

"(...)"

Artikel 1 van de Regels voor gebruik van ICT – voorzieningen (een nadere uitwerking van artikel 11 van onderdeel A, het algemeen deel van de huisregels) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"Artikel 1. Gebruik van computerfaciliteiten

"(...)"

2. De apparatuur, programmatuur en de andere door de hogeschool ter beschikking gestelde hulpmiddelen worden gebruikt zoals een goed gebruiker betaamt en slechts in overeenstemming met hun bedoeling.

"(...)"

4. De gebruiker zal met behulp van de computerfaciliteiten geen beelden bekijken, vertonen en/of verspreiden die het aanzien van de hogeschool schade berokkenen of die de grenzen van betamelijkheid en fatsoen overschrijden. Het is in ieder geval verboden sekssites te bezoeken en sites die pornografisch, dan wel racistisch materiaal bevatten dan wel dit materiaal te downloaden. Voorts is

het verboden emailberichten te versturen waarvan de inhoud bestaat uit pornografisch, discriminerend, dreigend, racistisch of seksueel intimiderend materiaal.

5. De gebruiker mag de beschikbaar gestelde computerfaciliteiten niet door derden laten gebruiken (...)

7. Een student dient zich tijdens het gebruik van de computerfaciliteiten te allen tijde te kunnen legitimeren ten overstaan een medewerker van de hogeschool of een door de hogeschool aangewezen derde, zoals een beveiligingsbeambte, door het tonen van zijn geldige bewijs van inschrijving. Een student die dat bewijs niet kan tonen, kan van het gebruik van computerfaciliteiten worden uitgesloten."

Artikel 2 van hoofdstuk 6.1 van de Studiegids 2004-2005 vermeldt het volgende:

"Artikel 2. Identificatieplicht

Studenten, extraneus en cursisten of deelnemers (hierna ook te noemen: studenten) ontvangen een bewijs van inschrijving (soms ook collegekaart genoemd). De studenten dienen dit bewijs ten allen tijde bij zich te hebben als zij zich bevinden op het terrein of in een gebouw van de hogeschool. Medewerkers van de hogeschool of een daartoe aangewezen ander persoon (bijvoorbeeld beveiligingsbeambten) zijn gerechtigd de student te vragen het bewijs van inschrijving te tonen. Indien men dit weigert of het bewijs niet kan tonen, kan de student de toegang tot de onderwijsvoorzieningen, het deelnemen aan tentamens/toetsen of de toegang tot de gebouwen en terreinen worden ontzegd."

2.7. Het College is van oordeel dat verweerder op goede gronden tot het oordeel is gekomen dat appellant op 17 november 2004 in het schoolgebouw, waarneembaar voor andere aldaar aanwezigen, zichzelf seksueel bevredigde, althans zodanige handelingen verrichtte, dat een waarnemer ervan uit kan gaan dat appellant doende was zichzelf seksueel te bevredigen. Het College acht hiertoe in het bijzonder de inhoud van het rapport van beveiligingsbeambte [naam beveiligingsbeambte] van 17 november 2004 van belang. Uit bedoeld rapport blijkt eveneens dat op de computer van appellant pagina's op internet waren geactiveerd met een pornografisch karakter. Naar het oordeel van het College komt verweerder op grond van vorenweergegeven voorschriften de bevoegdheid toe appellant vanwege dit gedrag voor een maand de toegang tot de school te ontzeggen. Van deze bevoegdheid heeft verweerder gebruik mogen maken, mede gelet op het feit dat appellant reeds eerder - in juli 2003 - door de toenmalige programmamanager ter verantwoording is geroepen voor gelijksoortig gedrag en te verstaan is gegeven dat hij bij herhaling van school zou worden gestuurd. Dat appellant zou lijden aan een medische aandoening die hem ertoe zou noodzaken om bedoeld gedrag te vertonen, is niet gebleken. Appellant heeft een aantal stukken overgelegd om zijn hierop betrekking hebbende argument te onderbouwen. Uit deze stukken - in het bijzonder de brief van de behandelend specialist aan de huisarts van 20 maart 2001- valt niet meer op te maken dan dat appellant een gevoel van spanning op zijn hoofd heeft en bij het aanraken van de hoofdhuid geluid hoort.

2.8. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2005/019
Rechter(s):	<i>mrs Martens, Mollee, Borman</i>
Datum uitspraak:	3 mei 2005
Partijen:	X tegen HKU
Trefwoorden:	(tijdige) voldoening collegegeld, (tijdige) inschrijving, limitatieve opsomming restitutiemogelijkheden, niet-EU/EER-student, periode niet mogen studeren, verblijfstitel
Artikelen:	WHW art. 7.49
Uitspraak:	<i>ongegrond</i>
Hoofdoverwegingen:	2.7. Het College volgt appellante niet in haar betoog, dat er kort gezegd op neerkomt dat het niet kunnen studeren in de periode 1 september 1999 tot en met december 1999, omdat zij toen een rechtsgeldige verblijfstitel voor

Nederland ontving, een reden zou zijn tot restitutie van het collegegeld over deze periode. Het College overweegt dat artikel 7.49 van de WHW, welke bepaling een uitputtende regeling terzake van restitutie bevat, een situatie als voornoemd niet vermeldt. Verweerder heeft dan ook geen aanspraak op restitutie hoeven te erkennen.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Amsterdam, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht te Utrecht, verweerder, gemachtigde: mr. J. Klazema en mevrouw S. Barsukoff Poniatowsky, beiden werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 17 september 2004 heeft appellante verweerder verzocht haar gedeeltelijk restitutie van de tuiton fee te verlenen.

1.2. Bij besluit van 30 september 2004 is namens verweerder afwijzend op dat verzoek beslist.

1.3. Bij brief van 30 september 2004 en herhaald op 11 december 2004 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 19 januari 2005 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij bericht, ingekomen bij het College op 9 februari 2005, heeft appellant daartegen beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 24 maart 2005 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 april 2005, waar partijen hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan het verzoek tot gedeeltelijke restitutie van de tuiton fee voor het studiejaar 1999-2000, ten grondslag gelegd dat zij wegens het niet tijdig kunnen overleggen van verblijfspapieren haar studie pas in januari 2000 kon starten.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Unfortunately, on behalf of the Central Board I have to inform you that it not possible to reimburse part of the fee because it is legally not allowed. As the Director of Student Counselling has already explained, under the Dutch education law reimbursement can only take place when you're not registered."

2.3. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"My appeal is about reimbursement of the tuition fee that I paid for the academic year 1999/2000 when I registered at the Utrecht School of Arts. I come from Macedonia (outside the EU) and therefore the amount that I paid was approx. 8000 guilders for two semesters, the tuition fee for foreign non EU students at that time was not equal to the tuition fee for EU students and was 3 times more expensive. The payment was done in advance as that was one of the conditions from the Dutch Government for starting the procedure for my student visum. Due to this long visum procedure which lasted for 6 months, I was not allowed to enter the Netherlands so I could start my studies in september 1999. I started my studies in January 2000, missing the whole first semester. I was not informed by the Utrecht School of Arts of the possibility of claiming back the part of the tuition fee for the semester that I did not follow (or to be more precise half of the amount of 8000 guilders), for which I think I have a right upon as I think I should not pay for lessons that I did not follow. Especially because I could not influence my arrival and attendance of the lessons."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder, voorzover hier van belang, nog het volgende aangevoerd:

"a) de heer Y er mee instemde dat X haar inschrijving per 1 september 1999 zou handhaven om te blijven voldoen aan de voorwaarden tot verkrijging van een visum en omdat ze daardoor niet tot het volgend cursusjaar hoeft te wachten om met de studie te kunnen beginnen;

b) het voor modevormgeving geen probleem zou zijn als ze later in het cursusjaar zou starten met de studie. (bijlage 4).

Namens X is door de heer Y ingestemd met handhaving van de inschrijving op 1 september 1999. Daarmee faalt elk beroep. Eerst zeer laat in de toelatingsprocedure stappen, vervolgens instemmen, daardoor tussentijds feitelijk kunnen starten met de studie en dan vijf jaar later terugkomen op de gevolgen daarvan gaat nu eenmaal niet. Bovendien heeft X geen aantoonbaar nadeel ondervonden van een verlate start. De opleiding heeft voor haar extra inspanningen verricht en X is binnen een normale termijn afgestudeerd. Dat zij onbekend is met de Nederlandse regelgeving mag geen argument zijn, aangezien zij een Nederlandse belangenbehartiger en referent heeft die geacht wordt de wet te kennen."

2.5. Artikel 7.49 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, luidt, voorzover hier van belang, als volgt:

"1. Terugbetaling van het collegegeld, bedoeld in artikel 7.43, eerste lid, vindt plaats in de gevallen en op de wijze als omschreven in het tweede tot en met vierde lid.

2. Met ingang van de maand waarin de student, bedoeld in artikel 7.42, eerste lid, onder a, is uitgeschreven, wordt hem op zijn schriftelijk verzoek voor elke maand die in dat studiejaar nog resteert, een tiende gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald, tenzij deze student nog is ingeschreven voor een of meer opleidingen als bedoeld in artikel 7.48, derde en vierde lid. Voor de toepassing van dit artikellid tellen de laatste twee maanden van het studiejaar niet mee.

3. Indien de inschrijving van degene op wiens schriftelijk verzoek in de loop van het studiejaar door of namens het instellingsbestuur wordt beëindigd op grond van artikel 7.42, eerste lid, onder b, c, d of e, wordt met ingang van de maand waarin de inschrijving wordt beëindigd, voor elke maand die in dat studiejaar nog resteert, een twaalfde gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald, tenzij deze student nog is ingeschreven voor een of meer opleidingen als bedoeld in artikel 7.48, derde en vierde lid.

(...)"

2.6. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is komen vast te staan dat appellante haar opleiding eerst met ingang van januari 2000 kon starten omdat zij pas in december 1999 beschikte over een rechtsgeldige verblijfstitel en zij eerst toen naar Nederland kon komen. Tevens staat vast dat appellante het niet-wettelijk collegegeld tijdig heeft voldaan. Ingevolge verweerders inschrijvingsregeling is deze regeling van overeenkomstige toepassing op het niet-wettelijk collegegeld.

2.7. Het College volgt appellante niet in haar betoog, dat er kort gezegd op neerkomt dat het niet kunnen studeren in de periode 1 september 1999 tot en met december 1999, omdat zij toen een rechtsgeldige verblijfstitel voor Nederland ontving, een reden zou zijn tot restitutie van het collegegeld over deze periode. Het College overweegt dat artikel 7.49 van de WHW, welke bepaling een uitputtende regeling terzake van restitutie bevat, een situatie als voornoemd niet vermeldt. Verweerder heeft dan ook geen aanspraak op restitutie hoeven te erkennen.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2005/023
Rechter(s):	Nijenhof, Olivier, De Rijke-Maas
Datum uitspraak:	22 juni 2005
Partijen:	R.S.K.V. Albertus Magnus tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden:	Bevoegdheid, (samenstel) algemeen verbindend(e) voorschrift(en), (bundel) beschikking(en), bestuursbeurs, betrokkene, ledenquotum,
Artikelen:	WHW art. 7.51, 7.66; Awb 7:1, 8:2
Uitspraak:	gegrond
Hoofdoverwegingen:	2.5. In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat het bezwaar van appellant niet kan worden ontvangen daar de Regeling samen met de Bijlage een algemeen verbindend voorschrift vormt. Voorts heeft verweerder overwogen dat appellant geen rechtstreeks belang heeft bij het besluit. Zulks ten onrechte. Het College is van oordeel dat de Regeling moet worden aangemerkt als een samenstel

van algemeen verbindende voorschriften waartegen ingevolge artikel 8:2 juncto 7:1 van de Awb geen bezwaar openstaat. Het enkele feit dat de Bijlage integraal onderdeel uitmaakt van de Regeling betekent op zichzelf niet dat ook die Bijlage als een samenstel van algemeen verbindende voorschriften is aan te merken. Het College stelt vast dat de criteria aan de hand waarvan het quotum voor elke in de Bijlage genoemde studentenorganisatie zijn vastgesteld niet in de Regeling en de Bijlage zijn opgenomen. Vaak zijn de quota slechts voor drie studiejaren vastgesteld, met dien verstande dat na toetsing die quota tussentijds kunnen worden gewijzigd.

2.6. Aldus gezien moeten de in de Bijlage opgenomen quota worden gezien als beschikkingen ten aanzien van de in die Bijlage genoemde studentenorganisaties met betrekking tot het ten aanzien van een studentenorganisatie vastgesteld quotum in die studentenorganisaties, waartegen bezwaar en beroep openstaat.

2.7. Het College is van oordeel dat appellant als betrokkene als bedoeld in art. 7:66, eerste lid, van de WHW is aan te merken.

Uitspraak in de zaak van:

het bestuur van de R.S.K.V. Albertus Magnus, te Groningen, appellant

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder, gemachtigde: mr. drs. A.H.L. Korten, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 30 augustus 2004 heeft verweerder appellant meegedeeld dat deze een aantal bestuursmaanden krijgt toegekend als opgenomen in de Bijlage bij de Afstudeerregeling 2004-2007.

1.2. Bij besluit van 31 augustus 2004 heeft verweerder de Afstudeerregeling 2004-2007 vastgesteld.

1.3. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 12 oktober 2004, heeft appellant bezwaar gemaakt tegen de brief van 30 augustus 2004.

1.4. Bij besluit van 28 januari 2005 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 februari 2005, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 24 maart 2005.

1.6. Verweerder heeft op 29 april 2005 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 mei 2005. Daar zijn partijen verschenen en hebben hun standpunten toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is, voorzover thans van belang, gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De Commissie heeft geoordeeld dat de Afstudeerfondsregeling 2004-2007 een algemeen verbindend voorschrift is, gebaseerd op artikel 7:51 van de WHW. Conform het bepaalde in artikel 8:2 juncto 7:1 van de Awb staat hiertegen geen bezwaar open. De Commissie heeft hierbij overwogen dat in de Afstudeerfondsregeling weliswaar voor iedere studentenorganisatie die een verzoek tot opname in de regeling heeft gedaan wordt vermeld hoeveel bestuursbeursmaanden zijn toegekend, doch dat deze toekenning zich, in tegenstelling tot het door u gestelde, wel leent zich voor herhaalde concrete toepassing. Immers elk nieuw bestuur heeft recht op het in de Afstudeerfondsregeling vermelde aantal bestuursbeursmaanden, ongeacht de feitelijke situatie waarin de vereniging zich bevindt, zoals bijvoorbeeld een daling van het ledenaantal of de aankoop van een eigen verenigingspand, op grond waarvan zij eigenlijk minder dan wel meer bestuursbeursmaanden zou moeten krijgen.

De Commissie heeft geconstateerd dat de Afstudeerfondsregeling 2004-2007 op rechtmatige wijze tot stand is gekomen en onderwerp van intensieve medezeggenschap is geweest. De Commissie heeft opgemerkt dat de U-raad, als het centrale universitaire medezeggenschapsorgaan waarin ook studenten zitting hebben, heeft ingestemd met de nieuwe regeling, inclusief de betreffende bijlage waarin het aan de studentenorganisaties toegekende aantal beursmaanden wordt vermeld. U had zich destijds, nu u zich kennelijk niet kan verenigen met het aantal toegekende beursmaanden, tot de U-raad moeten richten, nu dit

hiertoe de aangewezen weg is. Gelet op het vorenstaande, is de Commissie van mening dat het bezwaarschrift niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

De Commissie heeft zich op het standpunt gesteld dat de brief van het College van Bestuur d.d. 30 augustus 2004, waarin u voor het overzicht van het aantal toegekende maanden bestuursbeurs wordt verwezen naar een bijlage welke onderdeel is van de Afstudeerfondsregeling 2004-2007, een feitelijke mededeling bevat. De brief licht u immers slechts in over de vastgestelde regeling en is niet gericht op enig rechtsgevolg. Voornoemde brief kan dan ook niet worden aangemerkt als een besluit in de zin van de Awb, zodat het niet mogelijk is bezwaar te maken tegen de inhoud hiervan."

2.2. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"In casu is de Afstudeerfondsregeling 2004-2007 het geldend algemeen verbindend voorschrift. Het overzicht van de toekenning van het aantal bestuursbeursmaanden per organisatie is dit echter niet. Dat dit overzicht als bijlage bij de Afstudeerfondsregeling 2004-2007 is opgenomen doet hier niets aan af. Het betreft hier immers overduidelijk een specifiek op onze en andere verenigingen en stichtingen toegepast besluit, waarin precies voor iedere organisatie is bepaald hoeveel bestuursbeursmaanden er worden toegekend. In de lijn van de bestuursrechtspraak (o.a.: Pres. Rb. Utrecht 31-08-1994, JB 1994, 255 en Pres. CBB 10-10-1995, JB 1995, 326) kan derhalve gesteld worden dat het hier niet gaat om een besluit dat algemene, abstracte regels, die zich voor herhaalde concrete toepassing lenen bevat en dat er dus geen sprake is van een besluit inhoudende een algemeen verbindend voorschrift.

Dat de Afstudeerfondsregeling 2004-2007 als een algemeen verbindend voorschrift kan worden aangemerkt, sluit niet uit dat bepaalde onderdelen van deze regeling als een besluit kunnen worden aangemerkt. De volgende jurisprudentie heeft uitgemaakt dat het onderdeel van de algemene regeling dat de concrete aanwijzing van (een) eindexameninstelling(en) inhoudt als een besluit moet worden aangemerkt.

De Universiteitsraad heeft op 26 augustus 2004 ingestemd met de nieuwe Afstudeerfondsregeling 2004-2007, inclusief de bijlage waarin staat vermeld hoeveel maanden bestuursbeurs is toegekend aan de studentenorganisaties. Het College stelt dat wij ons destijds tot de Universiteitsraad hadden kunnen richten. Gezien het feit dat ons bezwaar niet tegen de Afstudeerfondsregeling 2004-2007 in casu is gericht maar wel tegen de uitwerking daarvan, ofwel de bijlage waarin staat vermeld hoeveel maanden bestuursbeurs is toegekend aan onze vereniging, hebben wij ons destijds niet gericht tot de Universiteitsraad. Wij hebben binnen de gestelde termijn van 6 weken bezwaar aangetekend bij het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen na ontvangst van brief van 30 augustus 2004, waarbij wij werden verwezen naar bijlage 1 van de Afstudeerfondsregeling 2004-2007 waarin ons aantal bestuursbeursmaanden stond vermeld. In geen geval hadden wij eerder in bezwaar kunnen gaan aangezien de uitwerking van de Afstudeerfondsregeling 2004-2007, dus het aantal toegekende bestuursbeursmaanden per studentenorganisatie, niet eerder bekend was gemaakt bij de betrokken organisaties."

2.3. Artikel 7.51 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"1. Het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool treft voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet:

(...)

2. De bijzondere omstandigheden van de student die bij de toepassing van het eerste lid in aanmerking worden genomen zijn:

(...)

f. ter beoordeling van het instellingsbestuur, het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid;

(...)

- 5. (...) Het instellingsbestuur kan aan toekenning van financiële ondersteuning op grond van de bijzondere omstandigheden, bedoeld in het tweede lid, onder e en f, voorwaarden verbinden. Het instellingsbestuur stelt regels betreffende de voorwaarden, bedoeld in de derde volzin."

2.4. Bij het uitvoeren van artikel 7.51 van de WHW volgt verweerder de volgende procedure. Met betrekking tot de toekenning aan studenten, die deelnemen aan het bestuur van studentenorganisaties, wordt allereerst per studentenorganisatie vastgesteld hoeveel maximaal aan bestuursbeursmaanden kan worden toegekend. Die quota worden vastgesteld aan de hand van een toetsingskader, Cito genoemd. De quota zijn per studentenorganisatie opgenomen in een bijlage bij de Regeling. Per studiejaar wordt een categorie studentenorganisaties getoetst aan het toetsingskader waarna opnemingslijst in de Bijlage volgt. Indien nieuwe studentenorganisaties die nog niet zijn opgenomen in de Bijlage zich voor 1 februari melden kunnen ze na toetsing in de Bijlage voor het eerstkomende studiejaar worden opgenomen.

2.5. In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat het bezwaar van appellant niet kan worden ontvangen daar de Regeling samen met de Bijlage een algemeen verbindend voorschrift vormt. Voorts heeft verweerder overwogen dat appellant geen rechtstreeks belang heeft bij het besluit. Zulks ten onrechte. Het College is van oordeel dat de Regeling moet worden aangemerkt als een samenstel van algemeen verbindende voorschriften waartegen ingevolge artikel 8:2 juncto 7:1 van de Awb geen bezwaar openstaat. Het enkele feit dat de Bijlage integraal onderdeel uitmaakt van de Regeling betekent op zichzelf niet dat ook die Bijlage als een samenstel van algemeen verbindende voorschriften is aan te merken. Het College stelt vast dat de criteria aan de hand waarvan het quotum voor elke in de Bijlage genoemde studentenorganisatie zijn vastgesteld niet in de Regeling en de

Bijlage zijn opgenomen. Vaak zijn de quota slechts voor drie studiejaren vastgesteld, met dien verstande dat na toetsing die quota tussentijds kunnen worden gewijzigd.

2.6. Aldus gezien moeten de in de Bijlage opgenomen quota worden gezien als beschikkingen ten aanzien van de in die Bijlage genoemde studentenorganisaties met betrekking tot het ten aanzien van een studentenorganisatie vastgesteld quotum in die studentenorganisaties, waartegen bezwaar en beroep openstaat.

2.7. Het College is van oordeel dat appellant als betrokkene als bedoeld in art. 7.66, eerste lid, van de WHW is aan te merken.

2.8. Op voormelde gronden komt het College tot de conclusie dat verweerder het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2.9. Het College ziet in bovenstaande reden om het bestreden besluit te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen zes weken na deze uitspraak opnieuw op het bezwaar dient te beslissen.

2.10. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient de Rijksuniversiteit Groningen aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 37,- te vergoeden.

2.11. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit;
- III. bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na deze uitspraak opnieuw op het bezwaar beslist;
- IV. bepaalt dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 37, -- (zegge: zevenendertig euro) vergoedt;
- V. veroordeelt verweerder in de door appellant in verband met de behandeling van het beroep gemaakte reiskosten ten bedrage van € 79,60 (zegge: negenenzeventig euro en zestig cent), aan appellant te vergoeden door de universiteit;
- VI. wijst de Rijksuniversiteit Groningen aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Zaaknummer:	2005/040
Rechter(s):	mrs. Loeb, Olivier, Mollee
Datum Uitspraak:	29 juli 2005
Partijen:	X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden:	Collegegeldloos tijdperk, geldigheid examens/tentamens, inschrijving, terugwerkende kracht, voldoening collegegeld
Artikelen:	WHW art. 7.32 lid 4; Uitvoeringsregeling RuG 2004-2005 art. 2 lid 3
Uitspraak:	ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.6. Door inlevering op 7 oktober 2004 van het inschrijvingsformulier inclusief het machtigingsformulier is het bepaalde in artikel 2, derde lid, van de Regeling op het inschrijvingsverzoek van appellante van toepassing. Haar verzoek om inschrijving per 1 september 2004 komt neer op een verzoek tot inschrijving met terugwerkende kracht. Artikel 2, derde lid, van de Regeling, sluit zodanige inschrijving echter uit. 2.10. Het College overweegt in dit verband nog ten overvloede als volgt dat behoefte van degene die een getuigschrift wenst te verkrijgen en niet het desbetreffende bewijs van inschrijving kan overleggen, ingevolge artikel 7.58, derde lid, gelezen in samenhang met artikel 15.2 van de WHW, nadat hij alsnog het verschuldigde collegegeld heeft voldaan, de verklaring tot afgifte van het getuigschrift wordt afgegeven. Daarmee wordt de periode, waarin het met goed gevolg afgelegde tentamen heeft plaatsgevonden aangemerkt als inschrijvingsperiode en verkrijgen de desbetreffende tentamens hun geldigheid.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. K. Modesti-Arents, werkzaam bij verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, gedagtekend 3 oktober 2004, door verweerder ontvangen op 7 oktober 2004, heeft appellante verweerder verzocht haar in te schrijven voor het gehele studiejaar 2004-2005.

1.2. Bij besluit van 12 oktober 2004 heeft verweerder appellante per 1 oktober 2004 ingeschreven.

1.3. Bij besluit van 18 februari 2005 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Bij brief, ingekomen bij het College op 1 april 2005 en aangevuld bij brieven van onderscheidenlijk 5 en 7 april 2005, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

1.5. Verweerder heeft 20 mei 2005 een verweerschrift ingediend.

1.6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 juni 2005. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit is onder meer ten grondslag gelegd:

"De Commissie heeft gemeend dat het de verantwoordelijkheid van de student zelf is om zorg te dragen voor de inschrijving aan de RUG. Op grond van de WHW betekent dit dat het inschrijvingsformulier *tijdig* dient te worden ingeleverd en het collegegeld *tijdig* dient te worden betaald. De Commissie heeft overwogen dat uw verweer, dat u eerst na het ontvangen van het besluit van 12 oktober 2004 begon te twijfelen aan het feit dat u de 'herinschrijving' *tijdig* had gepost en u het herinschrijvingsformulier vervolgens in een stapel oude post aantrof, onduidelijk is en niet op kan gaan nu het besluit van 12 oktober, waarin aan u werd medegedeeld dat u per 1 oktober aan de RUG zou worden ingeschreven, juist aan u is gestuurd naar aanleiding van de ontvangst van uw inschrijvings- en machtigingsformulier op 7 oktober 2004. De Commissie constateerde dat voornoemd inschrijvingsformulier ondertekend is op 3 oktober 2004, en dat dit het enige inschrijvingsformulier is dat van u is ontvangen voor het studiejaar 2004/2005. De Commissie merkte op het spijtig te vinden dat u niet ter zitting was verschenen om uw verweer nader toe te lichten."

2.2. Appellante heeft aan haar beroep ten grondslag gelegd dat zij abusievelijk verzuimd heeft zich *tijdig* voor het studiejaar 2004-2005 in te schrijven en dat de inschrijving per 1 oktober 2004 haar voor onevenredig grote problemen stelt en heeft ter ondersteuning van haar beroep onder meer het volgende aangevoerd:

"Hieronder vallen verplichte tutorgroepen, verplicht praktisch vaardigheidsonderwijs en een door mij op 22 september afgelegde voortgangstoets. Dit onderwijs heb ik dus reeds gevolgd en het probleem is dat dit onderwijs in de toekomst niet meer wordt aangeboden door de invoering van een nieuw curriculum volgens het bama systeem. Ik was mij er op het moment van het volgen van dit onderwijs niet van bewust dat ik mij niet had heringeschreven. Indien het door mij in september 2004 gevolgde onderwijs als niet-geldig zal worden aangemerkt, zal dit tot studievertraging leiden."

Ik zou u daarom willen verzoeken het besluit van de Commissie van Advies voor de Beroep- en Bezwaarschriften inzake mijn bezwaarschrift opnieuw te beoordelen en gegrond te verklaren. Dit omdat ik wel erg zwaar benadeeld zou worden door de gevolgen die dit besluit voor mij hebben, namelijk de studievertraging en de financiële schade waartoe het oordeel dat mijn herinschrijving per 1 oktober 2004 in plaats van per 1 september 2004 geldt zou leiden."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Het is de eigen verantwoordelijkheid van de student om zorg te dragen voor een *tijdige* inschrijving en betaling van het collegegeld."

Dit is voor de appellante niet het eerste jaar van inschrijving aan de RUG, zodat zij bekend is, althans behoort te zijn, met de inschrijvingsprocedure. Op grond van artikel 7.32 lid 4 WHW juncto artikel 2 lid 3 van de Uitvoeringsregeling RuG 2004-2005 geldt, dat indien een inschrijving na 1 september plaatsvindt de inschrijving geldt met ingang van de eerste van de maand waarin het verzoek heeft plaatsgevonden, mits het collegegeld is voldaan. Slechts indien een latere inschrijving leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard kan besloten worden de inschrijving per 1 september doorgang te laten vinden (hardheidsclausule).

Ons College stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van een dermate bijzondere omstandigheid dat dit een beroep op de hardheidsclausule rechtvaardigt."

2.4. Niet in geschil is dat verweerder het inschrijvings- en machtigingsformulier op 7 oktober 2004 heeft ontvangen.

2.5. Artikel 2 van de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2004-2005 (hierna: de Regeling) luidt – voorzover thans van belang – als volgt:

"2. Het schriftelijk verzoek tot inschrijving voor het gehele studiejaar van een opleiding, alsmede de betaling van het verschuldigde collegegeld dient jaarlijks vóór aanvang van het studiejaar - 1 september - te hebben plaatsgevonden.

3. Indien ná de aanvang van het studiejaar een verzoek tot inschrijving wordt ingediend, geldt de inschrijving met ingang van de eerste van de maand waarin het verzoek heeft plaatsgevonden, mits het verschuldigde collegegeld is voldaan. (...)

4. Het schriftelijk verzoek tot inschrijving voor het gehele jaar kan ná de aanvang van het studiejaar worden ingediend indien de inschrijving voor het resterende deel van het studiejaar een onbillijkheid van overwegende aard oplevert (hardheidsclausule). (...)"

2.6. Door inlevering op 7 oktober 2004 van het inschrijvingsformulier inclusief het machtigingsformulier is het bepaalde in artikel 2, derde lid, van de Regeling op het inschrijvingsverzoek van appellante van toepassing. Haar verzoek om inschrijving per 1 september 2004 komt neer op een verzoek tot inschrijving met terugwerkende kracht. Artikel 2, derde lid, van de Regeling, sluit zodanige inschrijving echter uit.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet worden geoordeeld dat verweerder de afwijzing van het verzoek van appellante van 12 oktober 2004 overeenkomstig de voor inschrijving geldende regels heeft gehandhaafd.

2.8. Het beroep van appellante op de hardheidsclausule faalt. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat een onbillijkheid van overwegende aard niet kan gevonden worden in de studieproblemen die appellante zegt te ondervinden van inschrijving per 1 oktober 2004.

2.9. Op grond van het bovenstaande, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.10. Het College overweegt in dit verband nog ten overvloede als volgt dat behoefte van degene die een getuigschrift wenst te verkrijgen en niet het desbetreffende bewijs van inschrijving kan overleggen, ingevolge artikel 7.58, derde lid, gelezen in samenhang met artikel 15.2 van de WHW, nadat hij alsnog het verschuldigde collegegeld heeft voldaan, de verklaring tot afgifte van het getuigschrift wordt afgegeven. Daarmee wordt de periode, waarin het met goed gevolg afgelegde tentamen heeft plaatsgevonden aangemerkt als inschrijvingsperiode en verkrijgen de desbetreffende tentamens hun geldigheid.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2005/042
Rechter(s): mrs. Loeb, Olivier, Mollee
Datum Uitspraak: 29 juli 2005
Partijen: X tegen Marnix Academie
Trefwoorden: Melding lopende ziekte na aanvang studiejaar, tijdstip aanvang ziekte
Artikelen: WHW art. 7.42 lid 1 aanhef onderdeel b; Inschrijfgids 2004-2005 punt 4.3, onderdeel b
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Verweerder heeft het tijdstip waarop appellante door ziekte niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen gesteld op 1 september 2004, het begin van het studiejaar 2004-2005. Er is geen grond voor het oordeel dat dit onjuist

is, daar dit het eerste tijdstip is waarop appellante in dat studiejaar aan het onderwijs had kunnen deelnemen.

2.7. Appellante heeft gesteld te hebben gewacht tot medio december 2004 met haar uitschrijving. Dit is een keuze van appellante waarvan verweerder de gevolgen voor risico van appellante heeft mogen laten, zoals bij het bestreden besluit is gebeurd.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Marnix Academie te Utrecht, verweerder,
gemachtigde: ir. E.J. Bolt, werkzaam bij verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 20 december 2004, heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving voor het studiejaar 2004-2005 te beëindigen en haar volledige restitutie van collegegeld te verlenen.

1.2. Bij besluit van 19 januari 2005 heeft verweerder appellante per 1 november 2004 uitgeschreven en haar vanaf dat tijdstip restitutie van het collegegeld verleend.

1.3. Bij besluit van 28 februari 2005 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Bij brief, ingekomen bij het College op 5 april 2005, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

1.5. Verweerder heeft op 2 mei 2005 een verweerschrift ingediend.

1.6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 juni 2005. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat zij door ziekte in het studiejaar 2004-2005 het onderwijs niet heeft kunnen volgen.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn onder meer de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"Het College van bestuur is van mening dat uitschrijving per 1 september 2004 een vorm is van annulering van de inschrijving. In de Inschrijfgids van de Marnix Academie wordt hierover bepaald dat als je na het indienen van de inschrijfkarte en nadat het collegegeld is voldaan toch besluit niet te gaan studeren, je dit vóór 1 september schriftelijk moet meedelen aan de studentenadministratie. Dit is in jouw geval niet gebeurd. Dat betekent dat jouw inschrijving niet geannuleerd kan worden. Je blijft dus per 1 september ingeschreven. Je inschrijving kan wel beëindigd worden op grond van ziekte, met ingang van de maand volgend op de tweede hele maand waarin je niet aan het onderwijs hebt kunnen deelnemen. Aangezien je vanaf september 2004 ingeschreven was maar geen deel hebt kunnen nemen aan het onderwijs, is deze datum in jouw geval 1 november 2004."

2.3. Appellante heeft ter ondersteuning van haar beroep onder meer het volgende aangevoerd:

"Met deze beslissing ben ik het niet eens, ik ben namelijk wel van plan geweest mijn studie dit jaar op te pakken, daarom heb ik mij ingeschreven voor het schooljaar 2004-2005. En mijn uitschrijving dus geen annulering van de inschrijving is, ook al ziet het college van bestuur dat wel zo. Het is gebleken dat het verstandiger is dat ik rustig aan moet doen en mijn opleiding dus een jaar uit moet stellen, dat is dan ook de reden dat ik mij 20 december pas schriftelijk uit heb laten schrijven."

2.4. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) en punt 4.3, onderdeel b van de Inschrijfgids 2004-2005, wordt in geval van ziekte op verzoek, ter beoordeling van het bestuur, de inschrijving beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin betrokkene niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen.

2.5. Het bepaalde in artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de WHW, en punt 4.3, onderdeel b van de Inschrijfgids 2004-2005, laat verweerder geen ruimte anders te beslissen, dan hij heeft gedaan.

2.6. Verweerder heeft het tijdstip waarop appellante door ziekte niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen gesteld op 1 september 2004, het begin van het studiejaar 2004-2005. Er is geen grond voor het oordeel dat dit onjuist is, daar dit het eerste tijdstip is waarop appellante in dat studiejaar aan het onderwijs had kunnen deelnemen.

2.7. Appellante heeft gesteld te hebben gewacht tot medio december 2004 met haar uitschrijving. Dit is een keuze van appellante waarvan verweerder de gevolgen voor risico van appellante heeft mogen laten, zoals bij het bestreden besluit is gebeurd.

2.8. Op grond van het bovenstaande, dient het beroep ongegrond te worden verklaard

2.9. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2005/049.1
Rechter(s): mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak: 6 juni 2005
Partijen: X tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden: huis- en ordemaatregel, ontzegging gebouwen en terreinen, algemene normen en waarden, toepasselijkheid art. 7.57h
Artikelen: WHW art. 7.57h
Uitspraak: Voorlopige voorziening afgewezen
Hoofdoverwegingen: 2.6. De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder geen gebruik heeft gemaakt van de in artikel 7.57h van de WHW gegeven mogelijkheid om voorschriften te geven. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit er niet aan in de weg staat dat verweerder onder omstandigheden maatregelen kan nemen.
(...)
2.7. Vaststaat dat op het terrein van de universiteit een handgemeen heeft plaatsgevonden, waarbij verzoeker tegenover een medestudente lichamelijk geweld heeft gebruikt en haar heeft verwond. Zij heeft daarvoor medische hulp moeten inroepen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter was er dan ook sprake van een situatie die tot het treffen van een maatregel aanleiding kon geven.
(...)
2.9. Ter zitting heeft verweerder zijn overwegingen met betrekking tot de duur van de ontzegging nader toegelicht. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder daarin onvoldoende meegewogen, dat het hier - hoe ernstig ook - om een eenmalige gebeurtenis gaat en dat eiser voordien nimmer door zijn gedrag ongunstig is opgevallen. Zoals verweerder heeft aangegeven wordt de maatregel niet getroffen om verzoeker te straffen, maar om de goede orde te herstellen en te bewaren.
Een ontzegging voor de rest van het studiejaar, eventueel aangevuld met verplichte begeleiding van verzoeker, zou daartoe naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter toereikend moeten zijn.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, verzoeker,
gemachtigde: mr. E. Everhard, advocaat te Maastricht,
tegen

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht te Maastricht, verweerder,
gemachtigden: mevrouw mr. B. Callemeyn en drs. P. Thuis, beiden werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Op 16 maart 2005 heeft de decaan van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde (hierna: de decaan), verzoeker als ordemaatregel met onmiddellijke ingang de toegang tot de gebouwen en terreinen van de universiteit ontzegd.

1.2. Bij brief van 6 april 2005 heeft de decaan verzoeker het voorgenomen besluit betreffende de ordemaatregel toegezonden.

1.3. Bij besluit van 14 april 2005 heeft de decaan verzoeker met ingang van 4 april tot 30 oktober 2005 de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de universiteit aan de Tongersestraat 53 en de Universiteitsbibliotheek Looierstraat 17 te Maastricht ontzegd, met uitzondering van de tijdstippen waarop hij aan het einde van een blokperiode tentamen kan afleggen.

1.4. Bij brief van 10 mei 2005 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt.

1.5. Bij faxbericht van 11 mei 2005 heeft verzoeker de Voorzitter van het College gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.

1.6. Verweerder heeft 25 mei 2005 nadere stukken en een verweerschrift ingediend.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 31 mei 2005. Daar hebben verzoeker en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, dan wel, voorafgaande aan een mogelijk beroep bij het College, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de Voorzitter van het College, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Voor zover deze belangenafweging meebrengt dat het geschil in de bodemprocedure wordt beoordeeld, heeft het oordeel van de voorzieningenrechter daaromtrent een voorlopig karakter en is dat niet bindend voor de beslissing in die procedure.

2.2. Artikel 7.57h van de WHW luidt:

"Het instellingsbestuur kan voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste en jaar wordt ontzegd."

2.3. Het besluit van 10 mei 2005 heeft verweerder op de volgende overwegingen doen berusten:

"(...) Wel heb ik mij moeten buigen over de veiligheid van onze studenten en medewerkers. Het slachtoffer voelt zich bedreigd en dient rust gegund te worden in haar studieactiviteiten. Het feit dat de orde is verstoord en het mijn verantwoordelijkheid is dat deze wordt hersteld en verder bewaard, brengt mij ertoe de genoemde ordemaatregel te nemen.

Omdat bij het maken van tentamens de omstandigheden te controleren zijn en het slachtoffer op dat moment op de reguliere tentamenlocatie (buiten de faculteit) zal verblijven, heb ik gemeend uw studie niet te moeten belemmeren als gevolg van genoemde ordemaatregel, vandaar de genoemde uitzondering."

2.4. In het verzoek heeft verzoeker doen aanvoeren:

"Het spoedeisend belang van verzoeker is erin gelegen dat het eerstvolgende studieblok dat verzoeker dient te volgen (blok 4A) per 13 juni 2005 van start gaat. Het is voor verzoeker van groot belang dat hij aan dit blok kan deelnemen. Indien verzoeker niet op 13 juni 2005 al kan deelnemen aan het blok 4A, houdt dat in dat hij dit blok niet succesvol kan afsluiten."

2.5. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Op 16 maart 2005 heeft de heer X, een medestudent van de FdEWB, (naam slachtoffer) op het terrein van de UM, locatie Tongersestraat 53 Maastricht, voor de hoofdingang van de faculteit FdEWB, met zijn vuist in haar gezicht geslagen.

(...)

Na het voorval is aan verzoeker een tijdelijke ordemaatregel opgelegd.

(...)

Bij brief van 14 april 2005 wordt het definitieve besluit inzake de ordemaatregel toegezonden.

(...)

De bewoording "straf" moet voor rekening van de raadsman blijven. Het is een ordemaatregel. Het treffen van een ordemaatregel zoals bedoeld in art. 7.57 h WHW is bedoeld om de goede gang van zaken in de gebouwen of terreinen te handhaven. Het met de vuist slaan van een medestudent is een ernstige schending van deze goede gang van zaken. De universiteit moet zorgen voor een veilige omgeving voor studenten, waar zij niet worden geconfronteerd met dreiging van geweld of daadwerkelijk geweld.

(...)

De decaan beoogt met de maatregel evenwel niet om studievoortgang te beletten in termen van tentamens en examens: dat is ook niet het oogmerk. Het oogmerk is rust en veiligheid in de gebouwen en op de terreinen van de UM.

(...)

De decaan gaat evenwel niet zo ver, dat dhr. X ook wordt getroffen in de kansen om studievoortgang te boeken door het afleggen van tentamens en toetsen.

(...)

Met het bestreden besluit is bepaald dat verzoeker in de gelegenheid wordt gesteld om de bij de verplichte blokken behorende tentamens af te leggen. Daarnaast bestaat voor verzoeker de mogelijkheid om ter vervanging van de aanwezigheidsplicht tijdens onderwijsbijeenkomsten (waarvan verzoeker dus is uitgesloten) blokafsluitingsopdrachten aan te vragen.

Wat betreft het in het verzoekschrift/bezwaarschrift genoemde Economy Game: het betreft hier een vaardigheidstraining waarvoor studenten 4 ECTS-studiepunten kunnen behalen.

Op grond van de schorsing kan dhr. X deze activiteit niet op de aangeboden wijze afleggen. Ook hiervoor kan evenwel een vervangende opdracht worden aangevraagd.

Voor zover bekend heeft verzoeker tot op heden nog geen aanvraag ingediend voor vervangende opdrachten.

(...)

Ten aanzien van de zwaarte van de maatregel in verhouding tot het doel is de decaan van oordeel dat de gedraging van dhr. X i.c. het aanwenden van lichamelijk geweld tegen een medestudente, dusdanig ernstig is en in strijd met algemene (fatsoen) normen en waarden, dat het treffen van een maatregel ter handhaving van de goede gang van zaken in de gebouwen en de terreinen van de UM gerechtvaardigd is.

(...)

Ook zijn betrokken eerdere incidenten binnen de UM op grond waarvan ordemaatregelen zijn opgelegd."

2.6. De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder geen gebruik heeft gemaakt van de in artikel 7.57h van de WHW gegeven mogelijkheid om voorschriften te geven. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit er niet aan in de weg staat dat verweerder onder omstandigheden maatregelen kan nemen.

2.7. Vaststaat dat op het terrein van de universiteit een handgemeen heeft plaatsgevonden, waarbij verzoeker tegenover een medestudente lichamelijk geweld heeft gebruikt en haar heeft verwond. Zij heeft daarvoor medische hulp moeten inroepen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter was er dan ook sprake van een situatie die tot het treffen van een maatregel aanleiding kon geven.

2.8. Het ontzeggen van de toegang is in beginsel een gerechtvaardigde reactie op een gebeurtenis als hiervoor omschreven.

Vervolgens dient te worden bezien voor welke periode ontzegging van de toegang gerechtvaardigd is.

2.9. Ter zitting heeft verweerder zijn overwegingen met betrekking tot de duur van de ontzegging nader toegelicht. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder daarin onvoldoende meegewogen, dat het hier - hoe ernstig ook - om een eenmalige gebeurtenis gaat en dat eiser voordien nimmer door zijn gedrag ongunstig is opgevalen. Zoals verweerder heeft aangegeven wordt de maatregel niet getroffen om verzoeker te straffen, maar om de goede orde te herstellen en te bewaren.

Een ontzegging voor de rest van het studiejaar, eventueel aangevuld met verplichte begeleiding van verzoeker, zou daartoe naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter toereikend moeten zijn.

2.10. De voorzieningenrechter is voorlopig van oordeel dat verweerder in ieder geval in redelijkheid tot het besluit kon komen om verzoeker voor de rest van het studiejaar de toegang tot de gebouwen en terreinen van de universiteit te ontzeggen.

Voor het treffen van de door verzoeker gevraagde voorziening bestaat dan ook geen aanleiding.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer: 2005/057.1
 Rechters: mr. Olivier
 Datum uitspraak: 13 juni 2005
 Partijen: X tegen Erasmus Universiteit Rotterdam
 Trefwoorden: Beoordelingsvrijheid, bijzondere kwalificaties, competenties, decentrale selectie, gehanteerde methode, selectiecriteria, toelating volgende fase
 Artikelen: WHW art. 7.57e, 7.66, brochure Decentrale Selectie EUR 2005-2006 EUR
 Uitspraak: Voorlopige voorziening afgewezen
 Hoofdoverwegingen: 2.7. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft de wetgever met betrekking tot de bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beoordelingsvrijheid toegekend. Hoewel andere selectiemethoden denkbaar zijn, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beoordelingsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode heeft kunnen komen. Dat verweerder onmogelijke eisen zou stellen mist volgens de voorzieningenrechter feitelijke grondslag, nu kennelijk ongeveer de helft van de studenten tot de 2^e fase is toegelaten. Verzoekster heeft niet gesteld dat aan haar een score van 3 of meer punten zou moeten zijn toegekend. Ook acht de voorzieningenrechter dat niet aannemelijk gemaakt.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, verzoekster,
 gemachtigde: De heer Z, haar vader,

tegen

het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam te Rotterdam, verweerder,
 gemachtigden: mr. drs. W.A. Kleinjan en prof. dr. T.A.W. Splinter, beiden werkzaam bij verweerders universiteit

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 1 april 2005 heeft verweerder verzoekster meegedeeld dat zij niet is toegelaten tot de tweede fase van de decentrale selectie geneeskunde voor het studiejaar 2005-2006.

1.2. Bij brief van 6 mei 2005 heeft verzoekster daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij faxbericht van 9 juni 2005 heeft verzoekster de Voorzitter van het College gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.

1.4. Verweerder heeft 9 en 10 juni 2005 nadere stukken ingediend.

1.5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 13 juni 2005. Daar hebben verzoekster en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, dan wel, voorafgaande aan een mogelijk beroep bij het College, bezwaar is gemaakt, de Voorzitter van het College, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Voor zover deze belangenafweging meebrengt dat het geschil in de bodemprocedure wordt beoordeeld, heeft het oordeel van de voorzieningenrechter daaromtrent een voorlopig karakter en is dat niet bindend voor de beslissing in die procedure.

2.2. Artikel 7.57e van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt:

“1. Een instellingsbestuur kan een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hem zelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties. (...)”

2. Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,

b. eventuele nadere selectiecriteria,

(...)

3. Tot de bijzondere kwalificaties, bedoeld in het eerste en tweede lid, behoren niet de behaalde eindexamencijfers

(...).”

Verweerder heeft aan alle kandidaten de brochure Decentrale Selectie 2005-2006 verstrekt.

2.3. Verweerder voert voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde een procedure die – voorzover deze betrekking heeft op de eerste fase daarvan – er op gericht is de motivatie van de kandidaat te meten. Aan de hand van een in te vullen formulier dienen de kandidaten aan te geven of ze actief zijn of zijn geweest op de gezondheidszorg, hulpverlening, sport, cultuur en dergelijke met een omschrijving van hun affiniteit met zorgverlening, bestuurlijke en organisatorische ervaring, de breedte van hun oriëntatie en bijzondere prestaties. Tevens wordt gevraagd naar de motivatie voor het studeren van geneeskunde voor zover dat al niet in de voorgaande vragen aan de orde is geweest en de persoonlijke situatie.

Aan de hand van een handleiding scoreformulier decentrale selectie toelating 2005 1^e fase worden de inschrijvingsformulieren beoordeeld en van punten voorzien.

2.4. Het besluit van 1 april 2005 heeft verweerder op de volgende overwegingen doen berusten:

“De afgelopen weken hebben wij een groot aantal inschrijfformulieren voor de Decentrale Selectie Geneeskunde Rotterdam beoordeeld. Na beoordeling zijn de kandidaten geselecteerd op basis van de hoogte van de score die voor de verschillende categorieën aspecten van de inschrijving werd gegeven.

Tot mijn spijt moet ik mede delen dat jouw inschrijving niet tot de geselecteerde inschrijvingen behoort.”

2.5. In het verzoek heeft verzoekster - zakelijk weergegeven - doen aanvoeren dat onbekend is welke gedefinieerde, en vastgestelde competenties, talenten en motivatoren het profiel van een student geneeskunde vormen en of die competenties te ontwikkelen zijn. Verzoekster geeft tevens aan gerekend naar haar leeftijd en omstandigheden over voldoende ambitie en competenties te beschikken om toegelaten te worden tot de 2^e fase van de decentrale selectieprocedure 2005-2006 aan verweerders opleiding geneeskunde.

Ter zitting is gebleken dat verzoekster kennelijk met haar verzoek heeft beoogd tot dat in de bodemprocedure definitief op haar bezwaar is beslist, toegang te krijgen tot de tweede fase van de decentrale selectie.

2.6. Ter zitting heeft verweerder zijn overwegingen met betrekking tot de selectie nader toegelicht. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat bij de decentrale selectie beslissend is of de betrokken student aantoonbaar ambitie te hebben om langdurig op een bepaald niveau te excelleren. Het excelleren kan betrekking hebben op bestuurlijk, organisatorisch of sportief gebied. Verweerder heeft er voorts op gewezen dat afwijzing in de decentrale selectie niet betekent dat de afgewezen student niet meer aan de centrale selectie kan deelnemen. Op grond van de toegepaste criteria is ongeveer de helft van de deelnemende studenten doorgelaten tot de 2^e fase. Hierbij is iedereen toegelaten tot de 2^e fase die een score van 3 of meer punten had behaald.

2.7. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft de wetgever met betrekking tot de bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beoordelingsvrijheid toegekend. Hoewel andere selectiemethoden denkbaar zijn, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beoordelingsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode heeft kunnen komen. Dat verweerder onmogelijke eisen zou stellen mist volgens de voorzieningenrechter feitelijke grondslag, nu kennelijk ongeveer de helft van de studenten tot de 2^e fase is toegelaten. Verzoekster heeft niet gesteld dat aan haar een score van 3 of meer punten zou moeten zijn toegekend. Ook acht de voorzieningenrechter dat niet aannemelijk gemaakt.

2.8. Voor het treffen van de door verzoekster gevraagde voorlopige voorziening aldus gezien is dan ook geen aanleiding.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer: 2005/075
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Olivier, Mollee
Datum Uitspraak: 27 juli 2005
Partijen: X tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden: algemene fatsoensnormen, eenmalige karakter van de handeling, gelijkheidsbeginsel, huis- en ordemaatregel, inzage verslagen, proportionaliteit, recidief gedrag, rechtstreekse werking WHW, schorsing, vaststelling nieuw tijdstip expiratie maatregel, volle versus marginale toetsing, zelf voorzien

Artikelen: WHW art. 7.57h; Awb art. 8:72 lid 4
Uitspraak: gegrond
Hoofdoverwegingen: 2.7. Het College overweegt dat verweerder aan de bovenweergegeven bepaling uit de WHW de bevoegdheid ontleent om bij overtreding van de binnen de instelling geldende normen als maatregel een student de toegang tot de gebouwen en terreinen van de instelling te ontzeggen voor ten hoogste een jaar. (...)

2.8. Het College dient vervolgens te beoordelen of de opgelegde maatregel in overeenstemming is met het uitgangspunt dat een maatregel niet onevenredig zwaar mag zijn in verhouding tot de gedraging op grond waarvan zij is opgelegd en de omstandigheden waaronder deze gedraging heeft plaatsgevonden. Daarbij dient het College zich, anders dan verweerder meent, niet te beperken tot een marginale toetsing. (...)

2.10. Het College overweegt dat bij de afweging van de betrokken belangen rekening dient te worden gehouden met het eenmalige karakter van de handeling, de mogelijkheid van herhaling daarvan. Vast staat dat het gaat om een eenmalige gedraging binnen de universiteit van een student ten opzichte van een medestudent in de relationele sfeer. Verweerder heeft het College niet kunnen overtuigen dat hier sprake is van enig reëel gevaar voor recidief gedrag.

Het College neemt tevens in aanmerking dat op elk tijdstip waarop appellant terugkeert op de universiteit er zo nodig gesprekken met de studentendecaan en/of de studentenpsycholoog zullen plaatsvinden om de orde en rust daarbij zeker te stellen en appellant zodanig te begeleiden dat herhaling van het gedrag wordt voorkomen. Daarbij is naar het oordeel van het College niet van belang op welk tijdstip die terugkomst plaats vindt.

2.12. Het College is van oordeel dat eveneens in aanmerking dient te worden genomen dat de gedraging van appellant weliswaar op het terrein van de Universiteit heeft plaatsgevonden, doch op zich niet in enig opzicht gerelateerd was aan het door appellant te volgen onderwijs en zijn status als student. Het incident had zich overal kunnen voordoen en ook de hoedanigheid van (mede)studente van de getroffen persoon is, voor zover het College bekend, op geen enkele wijze bepalend geweest voor het ontstaan van dat incident. In dit verband merkt het College op dat ervan moet worden uitgegaan dat verweerder volstaan heeft met vast te stellen dat appellant een vuistslag heeft uitgedeeld. Wat aan dit incident is voorafgegaan en in welk licht dit eventueel dient te worden gezien, is niet bekend. Voor zover hierover iets door de betrokken medestudente aan verweerder zou zijn medegedeeld, dient dit buiten beschouwing te worden gelaten, aangezien appellant - overigens geheel ten onrechte - geen inzage gehad heeft in de verslagen van

de gesprekken met de betrokken medestudente en van de getuigen over zijn gedraging. Ook aan het College zijn die stukken niet overgelegd.

Het College is voorts van oordeel dat het door verweerder genoemde eerdere geval waarin een maatregel is opgelegd wezenlijk verschilt van de thans voorliggende situatie, reeds daarom daar in dat geval vast stond dat geen sprake was van een eenmalige gedraging. Anderzijds is het College van oordeel dat in de omstandigheid dat geen maatregel is opgelegd t.a.v. de studenten die na de vuistslag hebben ingegrepen niet betekent dat verweerder het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden, reeds nu geen sprake is van gelijke gevallen.

2.13. Het College is het geheel overziende van oordeel dat de duur van de opgelegde maatregel niet evenredig is aan de aard en de ernst van de aan appellant verweten gedraging. Het na het incident noodzakelijke herstel van en handhaving van de orde op het terrein van de Universiteit vergt een dergelijk lange afwezigheid van appellant niet. Dat dit herstel en die handhaving van de noodzakelijke orde het nodig maken dat de toegangsontzegging tenminste twee onderwijsblokperiodes omvat en dat deze onvoldoende verzekerd zouden zijn bij ontzegging gedurende een enkele blokperiode zoals verweerder heeft gesteld, kan het College niet inzien en is door verweerder ook verder niet aangetoond.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellant,
gemachtigde: mr. E. Everhard, advocaat te Maastricht,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht te Maastricht, verweerder,
gemachtigden: mevr. mr. Y.M.P. Ritzen en ir. P. Thuis, beiden werkzaam bij verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Op 16 maart 2005 heeft de decaan van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde (hierna: de decaan), appellant als voorlopige ordemaatregel met onmiddellijke ingang de toegang tot de gebouwen en terreinen van de universiteit ontzegd.

1.2. Bij brief van 6 april 2005 heeft de decaan appellant het voorgenomen besluit betreffende de ordemaatregel toegezonden.

1.3. Bij besluit van 14 april 2005 heeft de decaan (namens verweerder) appellant met ingang van 4 april tot 30 oktober 2005 de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde aan de Tongersestraat 53 en de Universiteitsbibliotheek aan de Grote Looierstraat 17 te Maastricht ontzegd, met uitzondering van de tijdstippen waarop hij aan het einde van de blokperiodes tentamen moet afleggen.

1.4. Bij brief van 10 mei 2005 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.5. Bij besluit van 15 juni 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.6. Bij brief van 27 juni 2005, ingekomen bij het College op 28 juni 2005, heeft appellant daartegen beroep ingesteld.

1.7. Verweerder heeft 14 juli 2005 een verweerschrift ingediend.

1.8. Het onderzoek ter zitting heeft, na toepassing van artikel 8:52, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, plaatsgevonden op 18 juli 2005. Daarbij is appellant in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde; verweerder is verschenen bij gemachtigden. Beide partijen hebben hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het besluit van 15 juni 2005 heeft verweerder doen berusten op de volgende overwegingen van de bezwaaradviescommissie:

"De commissie is van mening dat in onderhavig geval sprake is van een ernstige schending van de rust en veiligheid. Het gebruik van fysiek geweld jegens een medestudente met verwonding tot gevolg is een zodanige schending dat het gerechtvaardigd is een maatregel op te leggen die beoogt om dhr. X gedurende een bepaalde termijn de toegang te ontfangen tot de gebouwen en terreinen van de UM.

(...)

De universiteit heeft er belang bij om duidelijk te maken dat gedrag zoals door dhr. X is vertoond niet getolereerd wordt binnen de UM, zij dient rekening te houden met het effect van het gedrag op de mede studente en de overige studenten, bescherming te bieden aan betreffende mede studente en rekening te houden met het feit dat de orde verstoord is. Het belang van dhr. X is in hoofdzaak gelegen in het feit dat zijn studievoortgang niet wordt belemmerd.

De commissie is van oordeel dat de decaan FdEWB (...) tot het bestreden besluit is kunnen komen. Het bepalen van de duur van de ordemaatregel is betrekkelijk arbitrair; de redenen van de decaan van de FdEWB om tot deze duur te besluiten zijn volgens de commissie redelijk. De decaan heeft het besluit zorgvuldig voorbereid. Dhr. X is gehoord ter zake de voorgenomen op te leggen maatregel. Verder heeft de decaan de belangen [naam betrokkene], de belangen van de FdEWB/universiteit afgewogen tegen het belang van dhr. X. Het belang van [naam betrokkene] is gelegen in een veilige omgeving op de universiteit, het belang van FdEWB is om duidelijk te maken dat het gedrag zoals vertoond door dhr. X niet getolereerd wordt binnen de UM en rust en orde terug te brengen in de faculteit. Het belang van dhr. X is gelegen in het waarborgen van studievoortgang.

De decaan van de FdEWB heeft ten aanzien van het belang van dhr. X maatregelen genomen om de studievoortgang zoveel mogelijk te kunnen waarborgen. Zo is en wordt dhr. X in de gelegenheid gesteld om de tentamens af te kunnen leggen en ter vervanging van de bij een blok behorende aanwezigheidsverplichting, een vervangende opdracht (blokafsluitingsopdracht) te kunnen uitvoeren. Eveneens kan dhr. X een vervangende opdracht aanvragen voor de vaardigheidstraining (te weten Economy Game). In theorie behoeft de studievoortgang van dhr. X derhalve geen belemmering te ondervinden door de opgelegde ordemaatregel. De commissie acht daarbij van belang dat dhr. X tot op heden heeft gegeven van uitstekende studieresultaten en derhalve de kans op studievertraging gering is.

De commissie is van oordeel dat de decaan van de FdEWB bij het bepalen van de maatregel in voldoende mate rekening heeft gehouden met het belang van dhr. X. Voor wat betreft de duur van de opgelegde maatregel neemt zij de duur van een eerder in een vergelijkbare situatie opgelegde maatregel in aanmerking. In die situatie is de desbetreffende student gedurende 4,5 maanden geschorst.

De decaan heeft bij het bepalen van de maatregel een grote mate van ruimte tot afweging, die rehtens wordt beperkt tot het in artikel 7.57 h van de WHW bepaalde maximum van 12 maanden. De commissie is van oordeel dat de decaan de hem toekomende discretionaire bevoegdheid niet onredelijk heeft benut. Ten overvloede merkt de commissie op dat het oogmerk van de maatregel (onder meer herstel van orde en het afgeven van een duidelijk signaal) wellicht beter zou zijn gerealiseerd wanneer de ordemaatregel terstond na het opleggen daarvan (in anonieme vorm) bekend zou zijn gemaakt."

2.2. In beroep heeft appellant - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat in het besluit geen rekening wordt gehouden met de omstandigheden waaronder de gedraging heeft plaatsgevonden, alsmede dat er onvoldoende rekening mee gehouden is dat het om een eenmalige gedraging ging. Appellant heeft zich in het verleden niet agressief gedragen en op geen enkele wijze is gebleken dat er sprake is van herhalingsgevaar. Het door verweerder bij de hoorzitting van 1 juni 2005 naar voren gebrachte gelijksoortige geval verschildt hemelsbreed van de eenmalige woede-uitbarsting van appellant, die geresulteerd heeft in het geven van een klap. Om appellant daarvoor 7,5 maanden te schorsen is disproportioneel en er is onvoldoende gemotiveerd waarom hier sprake is een vergelijkbaar geval.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd, dat bepalend element voor de reactie van verweerder op het gedrag van appellant is dat verweerder niet het beeld wil laten ontstaan dat op het gedrag van appellant slechts wordt gereageerd met een maatregel van ontfanging toegang gedurende één blokperiode.

Het belang van appellant is bij het besluit mede in aanmerking genomen. De feitelijke duur van de maatregel bedraagt 7,5 kalendermaanden. De decaan is echter uitgegaan van de duur waarbinnen de maatregel effect heeft. Aangezien de decaan appellant zoveel mogelijk in staat heeft gesteld om tentamens te mogen afleggen, bedraagt de effectieve duur van de maatregel 18 weken of wel 4,5 maanden.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.5. Ingevolge artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontfang.

2.6. Vaststaat dat op het terrein van de universiteit een handgemeen heeft plaatsgevonden, waarbij appellant tegen een medestudente lichamelijk geweld heeft gebruikt en haar heeft verwond. Zij heeft daarvoor medische hulp moeten inroepen.

2.7. Het College overweegt dat verweerder aan de bovenweergegeven bepaling uit de WHW de bevoegdheid ontleent om bij overtreding van de binnen de instelling geldende normen als maatregel een student de toegang tot de gebouwen en terreinen van de instelling te ontzeggen voor ten hoogste een jaar.

Op grond van de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting, is het College van oordeel dat verweerder het handelen van appellant - ook al heeft hij betrokkene slechts eenmaal geslagen en is hij voordien nimmer door zijn gedrag ongunstig opgevallen - terecht heeft aangemerkt als overtreding van de door appellant tijdens verblijf op het universiteitsterrein in acht te nemen normen. Het ontzeggen van de toegang is dan ook een gerechtvaardigde reactie op een gebeurtenis als hiervoor omschreven.

2.8. Het College dient vervolgens te beoordelen of de opgelegde maatregel in overeenstemming is met het uitgangspunt dat een maatregel niet onevenredig zwaar mag zijn in verhouding tot de gedraging op grond waarvan zij is opgelegd en de omstandigheden waaronder deze gedraging heeft plaatsgevonden. Daarbij dient het College zich, anders dan verweerder meent, niet te beperken tot een marginale toetsing.

2.9. Appellant heeft aangevoerd dat de periode waarvoor de maatregel geldt, disproportioneel is gelet op de eenmaligheid en de aard van de gedraging alsmede dat in vergelijking met een eerdere casus appellant onevenredig wordt getroffen. Het betoog van appellant treft doel.

2.10. Het College overweegt dat bij de afweging van de betrokken belangen rekening dient te worden gehouden met het eenmalige karakter van de handeling, de mogelijkheid van herhaling daarvan. Vast staat dat het gaat om een eenmalige gedraging binnen de universiteit van een student ten opzichte van een medestudent in de relationele sfeer. Verweerder heeft het College niet kunnen overtuigen dat hier sprake is van enig reëel gevaar voor recidief gedrag.

Het College neemt tevens in aanmerking dat op elk tijdstip waarop appelland terugkeert op de universiteit er zo nodig gesprekken met de studentendecaan en/of de studentenpsycholoog zullen plaatsvinden om de orde en rust daarbij zeker te stellen en appelland zodanig te begeleiden dat herhaling van het gedrag wordt voorkomen. Daarbij is naar het oordeel van het College niet van belang op welk tijdstip die terugkomst plaats vindt.

2.11. In het bestreden besluit loopt de termijn van de maatregel van 4 april 2005 tot en met 30 oktober 2005. Hieraan voorafgaande was appelland als voorlopige maatregel reeds vanaf 16 maart 2005 geschorst. Een en ander komt neer op een termijn van ruim 7 maanden.

2.12. Het College is van oordeel dat eveneens in aanmerking dient te worden genomen dat de gedraging van appelland weliswaar op het terrein van de Universiteit heeft plaatsgevonden, doch op zich niet in enig opzicht gerelateerd was aan het door appelland te volgen onderwijs en zijn status als student. Het incident had zich overal kunnen voordoen en ook de hoedanigheid van (mede)studente van de getroffen persoon is, voor zover het College bekend, op geen enkele wijze bepalend geweest voor het ontstaan van dat incident. In dit verband merkt het College op dat ervan moet worden uitgegaan dat verweerder volstaan heeft met vast te stellen dat appelland een vuistslag heeft uitgedeeld. Wat aan dit incident is voorafgegaan en in welk licht dit eventueel dient te worden gezien, is niet bekend. Voor zover hierover iets door de betrokken medestudente aan verweerder zou zijn medegedeeld, dient dit buiten beschouwing te worden gelaten, aangezien appelland - overigens geheel ten onrechte - geen inzage gehad heeft in de verslagen van de gesprekken met de betrokken medestudente en van de getuigen over zijn gedraging. Ook aan het College zijn die stukken niet overgelegd.

Het College is voorts van oordeel dat het door verweerder genoemde eerdere geval waarin een maatregel is opgelegd wezenlijk verschilt van de thans voorliggende situatie, reeds daarom daar in dat geval vast stond dat geen sprake was van een eenmalige gedraging. Anderzijds is het College van oordeel dat in de omstandigheid dat geen maatregel is opgelegd t.a.v. de studenten die na de vuistslag hebben ingegrepen niet betekent dat verweerder het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden, reeds nu geen sprake is van gelijke gevallen.

2.13. Het College is het geheel overziende van oordeel dat de duur van de opgelegde maatregel niet evenredig is aan de aard en de ernst van de aan appellant verweten gedraging. Het na het incident noodzakelijke herstel van en handhaving van de orde op het terrein van de Universiteit vergt een dergelijk lange afwezigheid van appellant niet. Dat dit herstel en die handhaving van de noodzakelijke orde het nodig maken dat de toegangsontzegging tenminste twee onderwijsblokperiodes omvat en dat deze onvoldoende verzekerd zouden zijn bij ontzegging gedurende een enkele blokperiode zoals verweerder heeft gesteld, kan het College niet inzien en is door verweerder ook verder niet aangetoond.

2.14. Gelet op het vorenstaande wordt het beroep gegrond verklaard.

2.15. Gelet op al het voorgaande komt het College tot het oordeel dat een maatregel die vervalt met ingang van 1 september 2005 wel zou voldoen aan de evenredigheids eis.

2.16. Gelet op het bovenstaande ziet het College reden om het bestreden besluit te vernietigen. Het College zal voorts met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak voorzien door te bepalen dat de in het besluit van 14 april 2005 genomen maatregel komt te vervallen met ingang van 1 september 2005 en te bepalen dat de uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het bestreden besluit.

2.17. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7:66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ad € 37,- te vergoeden.

2.18. Verweerder dient voorts op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

I. verklaart het beroep gegrond;

II. vernietigt het bestreden besluit;

III. herroept het besluit van 14 april 2005 in zoverre dat de maatregel zal komen te vervallen op 1 september 2005 en verklaart dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;

IV. bepaalt dat de Universiteit Maastricht aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 37,-- (zegge: zevenendertig euro) vergoedt;

V. veroordeelt verweerder in de door appellant in verband met de behandeling van het beroep gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 682,80, (zegge: zeshonderdtweeëntachtig euro en tachtig cent), waarvan € 644,- voor kosten van rechtskundige bijstand en € 38,80 voor reiskosten en wijst de Universiteit Maastricht aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Zaaknummer: 2005/089
Rechter(s): Lubberdink, Olivier, Mollee
Datum uitspraak: 19 december 2005
Partijen: R.K.S.V. Albertus Magnus tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: beheer onroerend goed, betrokkenheid bij gebruik en beheer, ledenlijst, tijdstip indiening, verenigingspand, toerekening bestuursbeursmaanden,
Artikelen: Afstudeerregeling 2004-2007, Appendix ad 1, onder c, Model voor sport- en gezelligheidsverenigingen onderdeel 2.2, 2.3
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.5. Ingevolge het bepaalde in ad 1, onder c, van de Appendix behorende bij de Afstudeerregeling 2004-2007, hebben organisaties de gelegenheid vóór 1 juli 2004 de benodigde bewijsstukken aan verweerder te leveren, onder meer omtrent het ledenaantal. Toekenning geschiedt op basis van op die datum vastgestelde ledenaantallen.
Appellant heeft verweerder voor juli 2004 een ledenlijst doen toekomen. Na dat tijdstip heeft appellant een aangepaste ledenlijst, gecorrigeerd na de aanvang van het nieuwe studiejaar, doen toekomen. Nu appellant niet heeft aangetoond dat de ledenlijst van juni onjuist is, is verweerder bij de

toekenning van het aantal bestuursbeurzen terecht uitgegaan van de voor dat tijdstip overgelegde ledenlijst.

2.6. Ingevolge onderdeel 2.2 van het Model wordt voor het beheer van onroerend goed dat wordt gebruikt als verenigingspand, maar dat in eigendom is van een stichting waarvan alle bestuursleden tevens 'gewoon' student(bestuurs)lid zijn 18 bestuursbeursmaanden verstrekt. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is evenwel komen vast te staan dat niet alle bestuursleden van de stichting Eigen Huis tevens bestuurslid van appellants vereniging zijn. Ingevolge onderdeel 2.3. van het Model bedraagt het aantal bestuursbeursmaanden dus 9. De omstandigheid dat een aantal bestuursleden van de stichting wel oud lid en/of erelid van de vereniging zijn doet hieraan niet af, evenmin als de blijkbaar bestaande afspraak binnen het stichtingsbestuur dat de beheers- en bestuurstaken in de praktijk geheel of nagenoeg geheel worden uitgevoerd door de bestuursleden die bestuurslid zijn van de R.K.S.V. Albertus Magnus. Doorslaggevend is dat niet alle bestuursleden van de stichting ook als bestuurslid van een vereniging, die het pand in gebruik heeft, bij het gebruik en beheer van dat pand betrokken zijn. Het College ziet ook verder in het onderhavige geval geen bijzondere omstandigheid, die afwijking van de in het Model gegeven regels zou kunnen rechtvaardigen.

Uitspraak in de zaak van:

het bestuur van de R.K.S.V. Albertus Magnus te Groningen, appellant,
gemachtigden: J. P. Kreule, vice-praeses, en A. Hemmes, oud praeses,

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 30 augustus 2004 heeft verweerder appellant meegedeeld dat deze een aantal bestuursmaanden krijgt toegekend als opgenomen in de Bijlage bij de Afstudeerregeling 2004-2007.

1.2. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 12 oktober 2004, heeft appellant bezwaar gemaakt tegen de brief van 30 augustus 2004. Dit bezwaar is door verweerder bij besluit van 28 januari 2005 niet ontvankelijk verklaard.

1.3. Nadat het besluit van 28 januari 2005 door het College bij uitspraak van 9 maart 2005, nummer 2005/023, was vernietigd heeft verweerder bij besluit van 5 augustus 2005 het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 5 september 2005, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 30 september 2005.

1.5. Verweerder heeft op 4 november 2005 een verweerschrift ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 november 2005. Daar hebben appellant en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Uw vereniging heeft aan de CITO een onjuiste ledenlijst aangeleverd, waardoor er minder maanden bestuursbeurs op grond van het ledenaantal is toegekend.

Tevens geeft u aan dat uw vereniging onroerend goed huurt van de aan uw vereniging gelieerde stichting Eigen Huis. Dit betreft geen gebruikelijke huurovereenkomst. In tegenstelling tot reguliere overeenkomsten ligt alle bestuurs- en beheerslast bij het bestuur der R.K.S.V. Albertus Magnus. De constructie van een stichtingsbestuur en een huurrelatie met de vereniging is in het leven geroepen als waarborg voor continuïteit van het kostbare en deels monumentale binnenstadspand. Maandelijks wordt er huur afgedragen aan de stichting. Groot onderhoud wordt, mits goedkeuring is verleend door de stichting, betaald door de stichting. Middelgroot onderhoud is het relatief grote onderhoud dat door de Vereniging zelf betaald wordt. Deze post is terug te

vinden op de verenigingsbegroting. Voor al het onderhoud is de procurator uit het Bestuur van de R.K.S.V. Albertus Magnus verantwoordelijk.

In feite zijn alle onderhoudskwesties een zaak van de vereniging.

In de nader toelichting heeft u aangegeven dat door het hanteren van de criteria zoals gesteld in het 'Model voor te hanteren criteria bij het vaststellen van opname van studentenorganisaties in de Afstudeerfondsregeling 2004-2007', artikel 2.2, uw vereniging wordt benadeeld.

U verzoekt derhalve het Model te wijzigen of dit artikel ruimer te interpreteren ten gunste van uw vereniging.

Van de zijde van ons College is steeds aangevoerd dat de vaststelling van de hoogte van het aantal bestuursbeursmaanden is gebaseerd op het zogenaamde 'Model voor te hanteren criteria bij het vaststellen van opname van studentenorganisaties in de Afstudeerfondsregeling 2004-2007'. In het Model wordt bepaald dat een vereniging extra bestuursbeursmaanden krijgt toegewezen als het een pand in eigendom heeft. In artikel 2.2 wordt bepaald dat indien alle bestuursleden van de stichting tevens studentleden van de vereniging zijn, er wel bestuursbeursmaanden worden toegewezen voor de bestuurslast. Aangezien uw vereniging het pand in een stichting heeft ondergebracht en niet alle stichtingsbestuursleden tevens studentleden zijn, is hiervan geen sprake."

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd:

"Primair is ons beroep gericht op het volgende. De artikelen die hier van belang zijn, zijn art. 2.1, 2.2 en 2.3 van het Model criteria toekenning bestuursbeurzen CITO. Hierin wordt gesteld dat indien een onroerend goed in eigendom van een gezelligheidsvereniging is, dit 18 bestuursbeursmaanden oplevert (art. 2.1).

Tevens wordt gesteld in art. 2.2 dat onroerend goed dat wordt gebruikt als verenigingspand, maar dat in eigendom is van een stichting waarvan alle bestuursleden tevens 'gewoon' student(bestuurs)lid zijn van deze vereniging, wordt gelijkgesteld met het in eigendom hebben van een onroerend goed zoals genoemd in art. 2.1. Het College van bestuur stelt dat wij hier niet onder vallen, wij vinden echter dat dit wel het geval is.

Wij vinden dat in het kader van de redelijkheid en billijkheid niet alleen naar de letter van de wet moet worden gekeken maar juist naar de praktijksituatie. De praktijksituatie van onze vereniging komt volledig overeen met de intentie van de Afstudeerregeling 2004 – 2007.

Voor zowel het groot onderhoud, als klein onderhoud en verbouwingen is de procurator uit het Bestuur der R.K.S.V. Albertus Magnus verantwoordelijk. Het Bestuur der R.K.S.V. Albertus Magnus draagt eindverantwoordelijkheid. Het doel van de Afstudeerregeling 2004 – 2007 is om daar vergoeding tegenover te zetten. Daarnaast draagt de procurator zorg voor de inventaris van de vereniging en de personeelsaangelegenheden van de vereniging (voor gehele takenpakket van de procurator zie bijlage 2).

Tevens hebben 2 van de 5 bestuursleden uit het Bestuur van de Stichting Eigen Huis, zitting in het Bestuur der R.K.S.V. Albertus Magnus, te weten de praeses en de fiscus 1. De overige drie leden zijn twee oud-leden en één erelid van de R.K.S.V. Albertus Magnus. Daarnaast heeft de procurator van het Bestuur der R.K.S.V. Albertus Magnus een adviserende functie richting het Bestuur van de Stichting Eigen Huis. De abactis van de R.K.S.V. Albertus Magnus is notulist bij de Stichtingsvergaderingen, die overigens slechts 4 keer per jaar plaatsvinden. Wat de kleine rol van de Stichting benadrukt. Kortom, alle bestuurs- en beheerslasten ten aanzien van de panden liggen bij de R.K.S.V. Albertus Magnus.

Subsidiar voeren wij aan dat onze vereniging 1651 RUG-student leden telt, zoals u kunt zien in de uitgesplitste ledenlijsten (zie bijlage 3). Op grond hiervan maken wij aanspraak op 56 bestuursbeursmaanden voor het aantal RUG-student leden in plaats van de nu toegekende 48 maanden. Dit is in eerste instantie foutief ingediend. Echter, het moment waarop het College het besluit neemt is doorslaggevend."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder onder meer het volgende aangevoerd:

"11. Ons College wil hier het volgende over opmerken:

Het model is in nauwe samenwerking met studenten tot stand gekomen en met instemming van de Universiteitsraad door ons college voor drie jaar vastgesteld. Op grond van het 'Model criteria bestuursbeurzen' zijn alle verenigingen en organisaties opnieuw getoetst. Uit de door appellant zelf aangeleverde stukken blijkt, dat appellant niet voldoet aan de vereiste zoals vermeld in artikel 2.2 van het Model, namelijk dat of wel de vereniging een verenigingspand in eigendom heeft, dan wel dat het bestuur van de aan de vereniging geaffiliëerde stichting die het verenigingspand in eigendom heeft, volledig bestaat uit studentbestuursleden van die vereniging, om meer dan 9 maanden beheerslast voor het in eigendom hebben van een verenigingspand te kunnen claimen. Dit wordt ook door appellant erkend.

12. Uit oogpunt van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid hecht ons college er aan het Model strikt toe te passen. Appellant heeft er zelf voor gekozen de eigendom van het verenigingspand onder te brengen in een stichting. Het stichtingsbestuur bestaat uitsluitend uit studentbestuursleden van die vereniging. Dit betekent dat volgens het Model de bestuurslast ook niet geheel aan de studentleden van de vereniging is toe te rekenen. Derhalve wordt de bestuurslast voor 9 maanden gehonoreerd.

13. Ten aanzien van de ledenlijst is ons standpunt als volgt.

De toekenning van het aantal bestuursbeurzen is gebaseerd op het Model, onder Stap 2 punt 1. Ijkpunt voor de toetsing is de uiterste datum dat de stukken voor de toetsing dienden te worden aangeleverd, te weten 1 juli 2004 (zie bijlage 5).

Uit de aangeleverde ledenlijst blijkt dat de vereniging op 18-06-2004 totaal 1419 RUG-studentleden had. De op 25 oktober 2004 aangeleverde ledenlijst is van een latere datum en valt derhalve buiten de toetsing en beoordeling."

2.4. In het Model voor sport- en gezelligheidsverenigingen, behorende bij verweerders Afstudeerregeling 2004-2007 (hierna: het Model), luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"1. Aantal RUG-student leden

Het aantal maanden bestuursbeurs wordt o.a. toegekend op basis van het aantal aantoonbaar betalende RuG-student leden (zie tabel). De uitsplitsing in de ledenlijsten ten aanzien van de RuG-student leden en andere leden acht het CITO bij de beoordeling van een aanvraag van zeer groot belang.

AANTAL LEDEN
(...) 1201 – 1600
meer dan 1600

AANTAL MAANDEN BESTUURSBEURZEN
48
56

2. **Het in beheer en in onderhoud hebben van onroerend goed**

Het aantal maanden bestuursbeurs op basis van het in beheer en in onderhoud hebben van een onroerend goed dat gebruikt wordt als verenigingspand.

2.1

2.2. Onroerend goed in eigendom

Een onroerend goed, zoals onder punt 2 genoemd, in eigendom hebben levert een gezelligheidsvereniging 18 bestuursbeursmaanden op en een sportvereniging 9 maanden.

Onroerend goed wordt gebruikt als verenigingspand, maar dat in eigendom is van een stichting waarvan alle bestuursleden tevens 'gewoon' student(bestuurs)lid zijn van deze vereniging, wordt gelijkgesteld met het in eigendom hebben van een onroerend goed zoals genoemd in 2.1.

2.3. Onroerend goed huur

Een onroerend goed dat wordt gehuurd levert een gezelligheidsvereniging 9 bestuursbeursmaanden op en een sportvereniging 6 maanden

2.4. Gedeeld onroerend goed

Indien het onroerend goed dat in eigendom is of wordt gehuurd en wordt gedeeld met andere organisaties, wordt naar rato van het aantal gebruikers van het pand het aantal bestuursbeursmaanden per vereniging vastgesteld, met inachtneming van het gestelde in artikel 2.1. en 2.2."

2.5. Ingevolge het bepaalde in ad 1, onder c, van de Appendix behorende bij de Afstudeerregeling 2004-2007, hebben organisaties de gelegenheid vóór 1 juli 2004 de benodigde bewijsstukken aan verweerder te leveren, onder meer omtrent het ledenaantal. Toekenning geschiedt op basis van op die datum vastgestelde ledenaantallen.

Appellant heeft verweerder voor juli 2004 een ledenlijst doen toekomen. Na dat tijdstip heeft appellant een aangepaste ledenlijst, gecorrigeerd na de aanvang van het nieuwe studiejaar, doen toekomen. Nu appellant niet heeft aangetoond dat de ledenlijst van juni onjuist is, is verweerder bij de toekenning van het aantal bestuursbeurzen terecht uitgegaan van de voor dat tijdstip overgelegde ledenlijst.

2.6. Ingevolge onderdeel 2.2 van het Model wordt voor het beheer van onroerend goed dat wordt gebruikt als verenigingspand, maar dat in eigendom is van een stichting waarvan alle bestuursleden tevens 'gewoon' student(bestuurs)lid zijn 18 bestuursbeursmaanden verstrekt. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is evenwel komen vast te staan dat niet alle bestuursleden van de stichting Eigen Huis tevens bestuurslid van appellants vereniging zijn. Ingevolge onderdeel 2.3. van het Model bedraagt het aantal bestuursbeursmaanden dus 9. De omstandigheid dat een aantal bestuursleden van de stichting wel oud lid en/of erelid van de vereniging zijn doet hieraan niet af, evenmin als de blijkbaar bestaande afspraak binnen het stichtingsbestuur dat de beheers- en bestuurstaken in de praktijk geheel of nagenoeg geheel worden uitgevoerd door de bestuursleden die bestuurslid zijn van de R.K.S.V. Albertus Magnus. Doorslaggevend is dat niet alle bestuursleden van de stichting ook als bestuurslid van een vereniging, die het pand in gebruik heeft, bij het gebruik en beheer van dat pand betrokken zijn. Het College ziet ook verder in het onderhavige geval geen bijzondere omstandigheid, die afwijking van de in het Model gegeven regels zou kunnen rechtvaardigen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2005/090
Rechter(s): Lubberdink, Olivier, Mollee
Datum Uitspraak: 19 december 2005
Partijen: X tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden: afsluitend examen, doorloop volgend studiejaar, extracurriculaire activiteiten, laatste tentamenactiviteit, uitschrijving
Artikelen: WHW art. 7.10 lid 2, 7.42 lid 1 aanhef, onderdelen a en e
Uitspraak: ongegrond

- Hoofdoverwegingen:
- 2.8. Het college stelt vast dat de dagtekening van het op oktober uitgereikte getuigschrift overeenkomstig het door appellante gedane verzoek is bepaald op 31 augustus 2004.
 - 2.9. Appellante heeft zich ingeschreven voor het studiejaar 2004-2005 om aangevangen extracurriculaire onderwijsactiviteiten af te ronden die geen betrekking hadden op de opleiding diergeneeskunde welke zij in augustus 2004 had afgesloten.
 - 2.10. Nu appellante zelf om haar moverende redenen de keuze heeft gemaakt zich in te schrijven voor het studiejaar 2004-2005, terwijl dat voor haar afstuderen niet meer nodig was en voorts tevens heeft verzocht haar getuigschrift te doen dagtekenen op 31 augustus 2004, dienen de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.
 - 2.11. Verweerder heeft op goede gronden geoordeeld dat ingevolge de terzake geldende wettelijke regeling uitschrijving per 1 oktober 2004 niet, doch per 1 maart 2005 wel mogelijk was.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,
gemachtigde: Z,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht te Utrecht, verweerder,
gemachtigde: drs. M.N. Batjee en drs. J.C.M. Haarhuis, beiden werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 12 januari 2005 heeft appellante, die zich op haar verzoek van 13 augustus 2004 had laten herinschrijven voor het studiejaar 2004/2005, verweerder verzocht om haar op grond van afstuderen op 1 oktober 2004 uit te schrijven

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 9 maart 2005 namens verweerder afwijzend beslist. Wel werd de inschrijving per 1 maart 2005 beëindigd.

1.3. Bij brief van 18 april 2005 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 28 juli 2005 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 7 september 2005, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 11 oktober 2005 een verweerschrift ingediend.

1.7. Bij brief van 8 november 2005 is namens appellante een nader stuk ingediend.

1.8. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 november 2005. Daar hebben appellante en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek voor uitschrijving ten grondslag gelegd dat zij in augustus 2004 haar laatste onderwijs voor haar afstuderen op 1 oktober 2004 heeft genoten en zich voor het studiejaar 2004-2005 heeft ingeschreven om een extracurriculaire buitenlandse stage te kunnen lopen.

2.2. Verweerder heeft in zijn afwijzende beslissing overwogen dat:

"Blijkens de door u meegestuurde fotokopie van het diploma valt de afstudeerdatum vóór of op de laatste dag van het *vorige* studiejaar, te weten 31 augustus 2004.

Als gevolg hiervan kan er geen sprake zijn van een tussentijdse beëindiging in het studiejaar 2004/2005 in verband met afstuderen.

Wij dienen uw verzoek derhalve te beschouwen als een verzoek tot *annulering* van de inschrijving. Een dergelijk verzoek kan echter op grond van de wettelijke bepalingen en/of de door het College van Bestuur vastgestelde inschrijffrichtlijnen, *niet met terugwerkende kracht* worden toegekend.

Het is wel mogelijk u uit te schrijven op grond van artikel 7.42, sub 1^e van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek met ingang van de tweede hele kalendermaand, volgend op de maand waarin het verzoek is ontvangen. Wij hebben daarom, met inachtneming van de bovengenoemde ontvangstdatum van uw verzoek, uw inschrijving beëindigd met ingang van 1 maart 2005."

2.3. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"In uw bezwaarschrift voert u aan dat u uw bul op 1 oktober 2004 uitgereikt hebt gekregen, omdat u niet aanwezig was op 31 augustus 2004 wegens een studentenstage in Davis, Californië. Deze stage, die op eigen initiatief hebt geregeld en die niet behoort tot het onderwijsprogramma van de opleiding Diergeneeskunde, is voor u reden geweest om u per september 2004 als student in te schrijven.

Het college van bestuur is derhalve van oordeel dat beide hiervoor genoemde verklaringen (de verklaring diagnostische beeldvorming en de verklaring van/het gesprek met mevrouw Roelofsen) niet beschouwd kunnen worden als het volgen van onderwijs. U hebt derhalve in het studiejaar 2004-2005 geen onderwijs gevolgd, waardoor uitschrijving met terugwerkende kracht niet mogelijk is."

2.4. In beroep heeft appellante aangevoerd dat:

"Voorts had ik extracurriculaire activiteiten aangegaan in april als student en heb deze in september 2004 nog voortgezet te weten deelname aan een onderzoek van de groep voortplanting van de diergeneeskunde faculteit. Dit om mijn werkervaring te vergroten.

Wat betreft mijn vrijwillige stage in Davis University, Californië: Dit was een studentenstage op de kliniek paard met dus de eis om een ingeschreven student te zijn.

Het betrof de twee laatste weken van augustus en de eerste week van september.

Het kan toch niet de bedoeling van het College van Bestuur zijn om eigen initiatieven om werkervaring te vergroten en getoonde inzet om de studie te verdiepen uiteindelijk te bemoeilijken en te bestraffen. Zeker als er binnen de betreffende studie toch al heel weinig ruimte is voor dergelijke zaken."

2.5. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Zowel in haar bezwaarschrift als nu in haar beroepschrift voert appellante aan dat zij zich vanwege een vrijwillige stage in de periode augustus/september 2004 aan de Davis University in Californië heeft ingeschreven voor het studiejaar 2004/2005. Deze stage betrof echter geen onderwijs dat deel uitmaakt van de opleiding Diergeneeskunde en kan dus niet beschouwd worden als behorend tot het curriculum. Dit geldt eveneens voor de deelname aan een onderzoek van de groep voortplanting, wat eveneens door appellante in haar beroepschrift wordt aangevoerd als argument voor haar inschrijving in september 2004.

Zoals appellante zelf al in beroepschrift aangeeft, kan de student zelf kiezen welke datum op de bul komt te staan. Zij heeft zelf voor de datum van 31 augustus 2004 gekozen. De gevolgen van die keuze zijn dan ook voor haar rekening. Van de universiteit kan immers niet verlangd worden dat er met iedere student een gesprek wordt gevoerd over mogelijke gevolgen van de door een student gekozen afstudeerdatum."

2.6. Artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt – voorzover thans van belang – als volgt:

"a. (...) de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de maand volgend op die waarin het afsluitend examen van de desbetreffende opleiding met goed gevolg is afgelegd;

(...)

e. (...) ter beoordeling van het instellingsbestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd (...)"

2.7. Ingevolge artikel 7.10, tweede lid, van de WHW, is het examen afgelegd indien de tentamens van de tot een opleiding behorende onderwijsenheden met goed gevolg zijn afgelegd. Niet weersproken is dat de laatste tentamenactiviteit vereiste voor het behalen van het afsluitend examen van de opleiding diergeneeskunde door appellante in augustus 2004 met goed gevolg is afgelegd. Verweerder was derhalve bevoegd het getuigschrift van dat afsluitend examen te dagtekenen op 31 augustus 2004

2.8. Het College stelt vast dat de dagtekening van het op oktober uitgereikte getuigschrift overeenkomstig het door appellante gedane verzoek is bepaald op 31 augustus 2004.

2.9. Appellante heeft zich ingeschreven voor het studiejaar 2004-2005 om aangevangen extracurriculaire onderwijsactiviteiten af te ronden die geen betrekking hadden op de opleiding diergeneeskunde welke zij in augustus 2004 had afgesloten.

2.10. Nu appellante zelf om haar moverende redenen de keuze heeft gemaakt zich in te schrijven voor het studiejaar 2004-2005, terwijl dat voor haar afstuderen niet meer nodig was en voorts tevens heeft verzocht haar getuigschrift te doen dagtekenen op 31 augustus 2004, dienen de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.

2.11. Verweerder heeft op goede gronden geoordeeld dat ingevolge de ter zake geldende wettelijke regeling uitschrijving per 1 oktober 2004 niet, doch per 1 maart 2005 wel mogelijk was.

2.12. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: CBHO 2005/091
Rechter(s): Lubberdink, Olivier, Mollee
Datum uitspraak: 19 december 2005
Partijen: Gereformeerde Studentenvereniging tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: exploitatie verenigingsgebouw, ledenaantallen, medegebruiker, medehuurder, (bestuursleden van) studentenvereniging
Artikelen: WHW art. 7.51, 7.66; Awb 7:12 lid 1, 8:74 lid 1, 8:75; Model voor sport- en gezelligheidsverenigingen art. 2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4
Uitspraak: gegrond
Hoofdoverwegingen: 2.7 Naar het oordeel van het College is in het model niet in een situatie als die van appellant voorzien en is er sprake van een bijzonder geval. Immers alle bestuursleden van de stichting, die het verenigingspand in eigendom heeft, zijn bestuursleden van de studentenvereniging(en), die het pand als zodanig gebruiken. Om die reden acht het College het meer in overeenstemming met de kennelijke strekking en een redelijke toepassing van het model om in het onderhavige geval punt 2.2. eveneens van overeenkomstige toepassing te achten, hetgeen leidt tot een toekenning van de helft van 18 in plaats van de helft van 9 bestuursbeursmaanden.
2.8. Zoals in het voorgaande aangegeven onderschrijft het College niet de stelling van appellant dat bij toepassing van punt 2.4 van het model gelet op de ledenaantallen van enerzijds GSV en anderzijds ATV gerekend zou moeten worden met 60 in plaats van 50%. Onder gebruikers moet in verband met punt 2.4 worden verstaan het aantal organisaties, dat van het pand gebruik maakt en niet het aantal leden van de vereniging.

Uitspraak in de zaak van:

het bestuur van de Gereformeerde Studentenvereniging (GSV) te Groningen, appellant,
gemachtigden: S. Timmermans, praeses, en J.M. van de Kamp,

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 30 augustus 2004 heeft verweerder appellant meegedeeld dat deze een aantal bestuursmaanden krijgt toegekend als opgenomen in de Bijlage bij de Afstudeerregeling 2004-2007.

1.2. Bij brief van 30 augustus 2004 heeft verweerder appellant medegedeeld dat aan hem een aantal maanden bestuursbeurs is toegekend als bedoeld in de bijlage bij de Afstudeerregeling 2004-2007.

1.3. Bij brief van 8 oktober 2004 heeft appellant bezwaar gemaakt tegen de brief van 30 augustus 2004. Dit bezwaar is door verweerder bij besluit van 28 januari 2005 niet-ontvankelijk verklaard.

1.4. Nadat het besluit van 28 januari 2005 door het College bij uitspraak van 9 maart 2005, nummer 2005/031, was vernietigd, heeft verweerder bij een nieuw besluit van 5 augustus 2005 het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 14 september 2005, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 21 september 2005.

1.6. Verweerder heeft op 4 november 2005 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 november 2005. Daar hebben appellant en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Van de zijde van ons College is steeds aangevoerd dat de vaststelling van de hoogte van het aantal bestuursbeursmaanden is gebaseerd op het zogenaamde "Model voor te hanteren criteria bij het vaststellen van opname van studentenorganisaties in de Afstudeerfondsregeling 2004-2007". In het Model wordt bepaald dat een vereniging extra bestuursbeursmaanden krijgt toegewezen als het een pand in eigendom heeft. In artikel 2.2 wordt bepaald dat indien alle bestuursleden van de stichting tevens studentleden van de vereniging zijn, er wel bestuursbeursmaanden worden toegewezen voor de bestuurslast. Aangezien uw vereniging het pand in een stichting heeft ondergebracht en niet alle stichtingsbestuursleden tevens studentleden zijn, is hiervan geen sprake."

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat:

"De voorwaarde die artikel 2.2 noemt om onroerend goed dat wordt gebruikt als verenigingspand, maar in eigendom is van een stichting (fictief eigendom), gelijk te stellen met het in eigendom hebben van een onroerend goed (reëel eigendom) zoals genoemd wordt in artikel 2.1 is, dat alle bestuursleden van de stichting ook 'gewoon' student-lid moeten zijn van de vereniging. Vanzelfsprekend kan deze voorwaarde niet onverkort overgenomen worden in het geval van gedeeld onroerend goed dat artikel 2.4 noemt. Dan zouden namelijk *alle* betrokken organisaties die delen in het onroerend goed die in aanmerking willen komen voor het model moeten aantonen dat *alle* leden van het stichtingsbestuur deel uitmaken van die bepaalde organisatie. Het kenmerk van gedeeld onroerend goed is nu juist dat dit niet het geval is. De GSV komt ons inziens dan ook in aanmerking voor het 'fictief' in gedeeld eigendom hebben van het onroerend goed. Van de 6 stichtingsbestuursleden zijn 3 bestuursleden 'gewoon' lid van de GSV."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Pas als voldaan is aan de voorwaarde dat de vereniging zelf is eigenaar van het verenigingspand dan wel dat de eigendom bij een stichting is ondergebracht waarvan het bestuur volledig bestaat uit studentleden van die vereniging, komt de vereniging in aanmerking voor meer dan 9 maanden beheerslast voor het in eigendom hebben van een verenigingspand zoals bedoeld in artikel 2.1 of 2.2."

2.4. In het Model voor sport- en gezelligheidsverenigingen, luidt – voorzover thans van belang – als volgt:

"1. Aantal RUG-student leden

Het aantal maanden bestuursbeurs wordt o.a. toegekend op basis van het aantal aantoonbaar betalende Rug-student leden (zie tabel). De uitsplitsing in de ledenlijsten ten aanzien van de Rug-student leden en andere leden acht het CITO bij de beoordeling van een aanvraag van zeer groot belang.

AANTAL LEDEN	AANTAL MAANDEN BESTUURSBEURZEN
150 - 250	18
(...)	
1201 - 1600	48
meer dan 1600	56

2. Het in beheer en in onderhoud hebben van onroerend goed

Het aantal maanden bestuursbeurs op basis van het in beheer en in onderhoud hebben van een onroerend goed dat gebruikt wordt als verenigingspand.

2.1. Onroerend goed in eigendom

Een onroerend goed, zoals onder punt 2 genoemd, in eigendom hebben levert een gezelligheidsvereniging 18 bestuursbeursmaanden op en (...).

2.2. Onroerend goed wordt gebruikt als verenigingspand, maar dat in eigendom is van een stichting waarvan **alle bestuursleden** tevens 'gewoon' student(bestuurs)lid zijn van deze vereniging, wordt gelijkgesteld met het in eigendom hebben van een onroerend goed zoals genoemd in 2.1."

2.3. Onroerend goed huur

Een onroerend goed dat wordt gehuurd levert een gezelligheidsvereniging 9 bestuursbeursmaanden op en een sportvereniging 6 maanden

2.4. Gedeeld onroerend goed

Indien het onroerend goed dat in eigendom is of wordt gehuurd en wordt gedeeld met andere organisaties, wordt naar rato van het aantal gebruikers van het pand het aantal bestuursbeursmaanden per vereniging vastgesteld, met inachtneming van het gestelde in artikel 2.1. en 2.2."

2.5. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is komen vast te staan dat de GSV medehuurder is van het onroerend goed dat eigendom is van de Verenigde Gereformeerde Sociëteit Exploitatiestichting, in het bestuur van welke stichting statutair door appellant de helft van het aantal bestuursleden is benoemd.

De andere helft van het aantal bestuursleden is benoemd door de studentenvereniging "Ad Tempus Vitae" (ATV), die eveneens huurder is van het onroerend goed en die het pand gezamenlijk met de GSV beheert en gebruikt.

2.6. Verweerder is in zijn besluit uitgegaan van de toepasselijkheid van de onderdelen 2.3. en 2.4 van de regeling, hetgeen heeft geleid tot toekenning van het aantal bestuursbeursmaanden van 9, gedeeld door twee wegens gebruik met één medegebruiker van het onroerend goed en heeft dit aantal afgerond tot 5.

2.7. Naar het oordeel van het College is in het model niet in een situatie als die van appellant voorzien en is er sprake van een bijzonder geval. Immers alle bestuursleden van de stichting, die het verenigingspand in eigendom heeft, zijn bestuursleden van de studentenvereniging(en), die het pand als zodanig gebruiken. Om die reden acht het College het meer in overeenstemming met de kennelijke strekking en een redelijke toepassing van het model om in het onderhavige geval punt 2.2. eveneens van overeenkomstige toepassing te achten, hetgeen leidt tot een toekenning van de helft van 18 in plaats van de helft van 9 bestuursbeursmaanden.

2.8. Zoals in het voorgaande aangegeven onderschrijft het College niet de stelling van appellant dat bij toepassing van punt 2.4 van het model gelet op de ledenaantallen van enerzijds GSV en anderzijds ATV gerekend zou moeten worden met 60 in plaats van 50%. Onder gebruikers moet in verband met punt 2.4 worden verstaan het aantal organisaties, dat van het pand gebruik maakt en niet het aantal leden van de vereniging.

2.9. Het bestreden besluit berust dan ook niet op een deugdelijke motivering zoals artikel 7:12, eerste lid, van de Awb vereist.

2.10. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.11. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ad € 37,-- te vergoeden.

2.12. Op grond van artikel 8:75, tweede lid, van de Awb veroordeelt het College verweerder in de proceskosten. Overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht bedragen deze € 79,60 voor reiskosten.

2.13. Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit 30 augustus 2004;
- III. bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt met in achtneming van deze uitspraak;
- IV. bepaalt dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 37,-- (zegge: zevenendertig euro) vergoedt;
- V. veroordeelt verweerder in de proceskosten € 79,60 (zegge: negenenzeventig euro en zestig cent) en wijst de Rijksuniversiteit Groningen aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Zaaknummer: CBHO 2005/092
Rechter(s): Lubberdink, Olivier, Mollee
Datum Uitspraak: 19 december 2005
Partijen: Stichting Internationale Zwemwedstrijden tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: bevoegdheid
Artikelen: WHW art. 7.51, 7.66; Stimuleringsregeling Internationale Projecten
Uitspraak: onbevoegd
Hoofdoverwegingen: 2.3. Het bestreden besluit is gebaseerd op verweerders Stimuleringsregeling Internationale Projecten (hierna: Stip). Ingevolge het bepaalde in de STIP komen voor subsidie in aanmerking die projecten of activiteiten die niet direct aan studie zijn gerelateerd en evenmin aan individuele studenten wordt uitgekeerd.
2.4. Het besluit dat bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Anders dan verweerder ter zitting heeft gesteld kan artikel 7.51 WHW niet worden aangemerkt als de grondslag waarop de Stip berust. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van het beroep tegen de beslissing op bezwaar.

Uitspraak in de zaak van:

het bestuur van de Stichting Internationale Zwemwedstrijden te Groningen, appellant,
gemachtigden: M. Hesseling en M. de Gier, voorzitter en penningmeester van de stichting,

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 8 februari 2005 heeft verweerder appellant meegedeeld dat de STIP-subsidie definitief is vastgesteld op € 462,39.

1.2. Bij brief van 1 maart 2005 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 25 augustus 2005 heeft verweerder het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 16 september 2005, beroep ingesteld.

1.5. Verweerder heeft op 21 oktober 2005 een verweerschrift ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 november 2005. Daar hebben appellant en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het College ziet zich ambtshalve geplaagd voor de vraag of het bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

2.2. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de WHW oordeelt het College bij uitsluiting over het beroep dat door de betrokkene is ingesteld tegen:

- a. beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van dit hoofdstuk met het oog op inschrijving,
- b. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dit hoofdstuk, en
- c. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 7.57h.

2.3. Het bestreden besluit is gebaseerd op verweerdere Stimuleringsregeling Internationale Projecten (hierna: Stip). Ingevolge het bepaalde in de STIP komen voor subsidie in aanmerking die projecten of activiteiten die niet direct aan studie zijn gerelateerd en evenmin aan individuele studenten wordt uitgekeerd.

2.4. Het besluit dat bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Anders dan verweerder ter zitting heeft gesteld kan artikel 7.51 WHW niet worden aangemerkt als de grondslag waarop de Stip berust. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van het beroep tegen de beslissing op bezwaar.

2.5. Het College verstaat dat de secretaris het beroepschrift doorzendt aan de Sector bestuursrecht van de rechtbank Groningen.

2.6. Het College ziet aanleiding om, nu verweerder appellant ten onrechte verwezen heeft naar dit College, de Rijksuniversiteit Groningen op grond van artikel 8:74, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen tot het geheel vergoeden aan appellant van het door appellant betaalde griffierecht en verweerder eveneens te veroordelen in de proceskosten, die voor appellant verbonden zijn aan deze procedure. Overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht bedragen deze € 79,60 voor reiskosten.

2.7. Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

3. Beslissing

Het College

- I. verklaart zich niet bevoegd van het beroep kennis te nemen;
- II. bepaalt dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 37 (zegge: zevenendertig euro) vergoedt;
- III. veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 79,60 (zegge: negenenzeventig euro en zestig cent), en wijst de Rijksuniversiteit Groningen aan als de tot betaling verplichte rechtspersoon.

□

Zaaknummer: 2005/095.1
Rechter(s): Borman
Datum Uitspraak: 1 november 2005
Partijen: X tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Bezwaar, beroep, voorlopige voorziening, ontvankelijkheid
Artikelen: Awb art. 8:81 lid 5
Uitspraak: niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen: 2.3. Ten tijde van de zitting op 24 oktober 2005 was geen beroep tegen het besluit van 20 oktober 2005 ingediend. Evenmin heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om dit beroep ter zitting in te stellen. Het is overigens ook nadien niet ingesteld.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, verzoeker,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij faxbericht van 29 september 2005 heeft verzoeker bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het niet toezenden van een inschrijvingsformulier en bij gelijktijdig faxbericht de Voorzitter van het College gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.

1.2. Verweerder heeft op 20 oktober 2005 nadere stukken ingediend.

1.3. Verweerder heeft geen verweerschrift ingediend.

1.4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2005. Daar zijn partijen niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verzoeker heeft een voorlopige voorziening gevraagd, hangende de beslissing op zijn bezwaarschrift van 29 september 2005. Bij besluit van 20 oktober 2005 heeft verweerder dit bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

2.2. Indien een verzoek om voorlopige voorziening is gedaan nadat bezwaar is gemaakt en op dit bezwaar wordt beslist voordat de zitting heeft plaatsgevonden, wordt de verzoeker in de gelegenheid gesteld beroep bij het College in te stellen. Het verzoek om voorlopige voorziening wordt dan gelijk gesteld met een verzoek dat wordt gedaan hangende het beroep bij het College (artikel 8:81, vijfde lid van de Awb).

2.3. Ten tijde van de zitting op 24 oktober 2005 was geen beroep tegen het besluit van 20 oktober 2005 ingediend. Evenmin heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om dit beroep ter zitting in te stellen. Het is overigens ook nadien niet ingesteld.

2.4. Gelet op het voorgaande dient het verzoek niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter verklaart het verzoek niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer:	2005/098.1
Rechter(s):	Lubberdink
Datum Uitspraak:	8 december 2005
Partijen:	X tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden:	Bezwaar, beroep, voorlopige voorziening, ontvankelijkheid
Artikelen:	Awb art. 8:81 lid 5
Uitspraak:	niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen:	2.3. Ten tijde van de zitting op 21 november 2005 waren geen beroepen tegen het besluit van 20 oktober 2005 ingediend. Evenmin heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om dit beroep ter zitting in te stellen. Het is overigens ook nadien niet ingesteld.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, verzoeker,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij faxbericht van 6 oktober 2005 heeft verzoeker bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een studentnummer en inschrijfformulieren en bij faxbericht van dezelfde datum de Voorzitter van het College gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.

1.2. Bij faxbericht van 5 oktober 2005 heeft verzoeker verweerder verzocht om een regeling financiële compensatie en bij faxbericht van dezelfde datum de Voorzitter van het College gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.

1.3. Verweerder heeft op 20 oktober 2005 nadere stukken ingediend.

1.4. Verweerder heeft geen verweerschrift ingediend.

1.5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 november 2005. Daar zijn partijen niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verzoeker heeft voorlopige voorzieningen gevraagd, hangende de beslissing op zijn bezwaarschriften van 5 en 6 oktober 2005. Bij besluit van 20 oktober 2005 heeft verweerder deze bezwaren niet-ontvankelijk verklaard.

2.2. Ingevolge het bepaalde bij artikel 8:81, vijfde lid van de Awb wordt indien een verzoek om voorlopige voorziening is gedaan nadat bezwaar is gemaakt en op dit bezwaar is beslist voordat op het verzoek om voorlopige voorziening is beslist verzoeker in de gelegenheid gesteld beroep bij het College in te stellen. Het verzoek om voorlopige voorziening wordt dan gelijk gesteld met een verzoek dat wordt gedaan hangende het beroep bij het College.

2.3. Ten tijde van de zitting op 21 november 2005 waren geen beroepen tegen het besluit van 20 oktober 2005 ingediend. Evenmin heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om dit beroep ter zitting in te stellen. Het is overigens ook nadien niet ingesteld.

2.4. Gelet op het voorgaande dienen de verzoeken niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College verklaart de verzoeken niet-ontvankelijk.

□